

Zpravodaj

Smiřic, Rodova a Holohlav

číslo 2

prosinec 2012

Ani tentokrát to není fotomontáž!
Poznáte, ze kterého místa je pořízen tento snímek?

Foto: M. Volák

Z obsahu:

Mažoretky Holohlavy

se na jaře zúčastnily mistrovství České republiky v mažoretkovém sportu...

str. 7

Divadelní soubor OCHOS Smiřice

Dle dostupných materiálů sahá historie ochotnických divadel ve Smiřicích až k roku 1868...

str. 14

Kola pro Afriku

Dostupnost škol v Africe je mnohdy velmi obtížná. Většina dětí chodí do školy pěšky...

str. 15

Slovo starosty města Smiřice

Vážení občané,

už je to tu zas. Jeden rok končí, další klepe na dveře. Znamý koloběh, zase jsme o rok starší, zase bilancujeme, ale také plánujeme.

Toto bilancování z mé strany bude jedno z nejkritičtějších za 10 let mého působení na městě. Důvod je prostý. Pokud jen trochu vnímáte, co se kolem Vás děje, tak Vás mé hodnocení roku letošního nijak nepřekvapí. Nebudu Vás unavovat tím, co slýcháte v televizi. Nezbyvá než konstatovat, že jsme loutkami vyšších politických pater, přičemž režisér tohoto divadélka se nejspíše přinejmenším uhodil cestou z baru silně do lebky. Chci se zaměřit pouze na dění v našem městě.

Musím objektivně přiznat, že veřejný pořádek ve městě nebyl nijak valný. Především efektivita údržby chodníků byla žalostná. To, že jsme větší rekonstrukce chodníků z mnoha důvodů odložili na pozdější období, je jedna věc, že jsme ale na úklid chodníků mohli v podstatě vzít sekačky je věc druhá. Horko těžko jsme takto zanedbaný stav doháněli studenty, kterým patří poděkování, neboť odvedli vskutku dobrou práci. Všichni toho v dnešní době mají hodně, ale v tomto případě se nám poněkud vymkla kontrola a potřeby města se poněkud minuly s odpovídající efektivitou pracovního nasazení.

Údržba veřejných prostranství. Už z tohoto slovního spojení je zřejmé, že se jedná o věc veřejnou, tedy dotýkající se nás všech a zejména nás, kteří jsme za ni přirozeně odpovědní. Odpovědnost byla vyvozena a ubezpečuji Vás, že se již nic podobného v budoucnu opakovat nebude. Letošní stav města jsem hodnotil stejně jako řada z Vás. Nejhorší za posledních 10 let. Pro dokreslení si dovoluji připojit několik fotografií. Ve světle tohoto žalostného stavu města akce typu výměna oken v budově MŠ Smiřice, výměna oken bytového domu v areálu zámku, statické zajištění domu, v němž se nachází restaurace Dvorana, a další zůstávají ve stínu. Prostě je třeba zvýšit opět bdělost, aby akce příštího roku nezarostly travou a nezapadly listím.

A když už jsme splavně přešli do plánů na rok příští, tak bych zmínil rekonstrukci stoupaček budovy zdravotního střediska, které jsou v havarijním stavu, rekonstrukci chodníků v části ulice Nýltova, či dokončení opravy fasády kaple včetně finálního ná-

těru. K akci rekonstrukce fasády kaple jsem nucen uvést jednu podstatnou věc. Tou je skutečnost, že každoroční náklady na postupnou obnovu fasády jsou z 80 % kryty z dotace ministerstva kultury. To jen pro ty, kteří řeknou „už zase kaple“.

Další akcí, která stojí za sólo zmínku, je sběrný dvůr. Tady je třeba přijmout opět kritiku. Zpracovatel projektové dokumentace této akce podcenil podmínky stavebního úřadu a my jsme byli zaskočení nevyřešenými požadavky hygieny v podobě požadované hlukové studie v době, kdy jsme již chtěli zahájit stavební řízení. Nyní už konečně stavební řízení probíhá. Tak snad na jaře. Také se musíme vypořádat s poslední splátkou za pozemky pro sběrný dvůr ve výši 750 tis. Kč. Nákup této problematické lokality nás připravil o jeden roční investiční rozpočet, bylo to však z dlouhodobého hlediska nutné.

Akcí strategického významu je šance přesunu obvodního oddělení Policie ČR z Holohlav do Smiřic. Objekt v Holohlavech má technické problémy a Policie ČR je nucena tento objekt opustit. Na tuto skutečnost jsme byli schopni reagovat a připravujeme společně s krajským vedením Policie ČR přesun obvodního oddělení do čp. 17 na Palackého ulici (současná galanterie). Paní Šimkové se touto cestou ještě jednou omlouváme, ale jsme nuceni preferovat z dlouhodobého hlediska pro města strategicky významnou věc. Naplnění zatím ústní dohody s krajským vedením Policie ČR se zdá být velmi reálné.

Poslední dobou jsme také, v až překvapivě úzkém okruhu osob čítajícím zastupitele a celkem tak deset občanů, diskutovali problematiku stávající situace v zámeckém parku. Řada stromů musí být pro svůj současný stav ohrožující okolí pokácena, některé stromy byly podrobeny tahovým zkouškám. Tyto prověřily stabilitu posuzovaných stromů. Po vášnivě diskuzi bylo ustoupeno od kácení jistě nejhezčího stromu v našem parku, kterým je buk lesní. Zastupitelstvo projevilo ochotu investovat do jeho zachrany. Vůli zastupitelstva jsme promítli do rozpočtu roku 2013 a na údržbu stromů a novou výsadbu bylo vyčleněno 200 tis. Kč. Drtivá část této sumy půjde právě do zámeckého parku.

Závěrem mi dovolu, abych Vám všem popřál klidné prožití vánočních svátků, pevné nervy do roku příštího a také hodně štěstí a nezlomné zdraví. Na viděnou třeba na jaře na cyklostezce.

Luboš Tuzar, starosta

Slovo tajemnice MěÚ Smiřice

Vážení občané,

dovolte mi krátce zhodnotit končící rok z pohledu dění na úřadu. Sociální reforma a s ní související změna ve výplatě sociálních dávek nepřinesla dle mého názoru pro občany ani pro úřad žádná pozitiva.

Terénní sociální práci, poradenství, opatrovnictví či plánování rozvoje sociálních služeb však zajišťujeme samozřejmě nadále, od prosince navíc nastoupila sociální pracovnice. Občané ji mohou kontaktovat v pondělí a ve středu od 7:30 do 17 hodin, případně se mohou obracet i nadále na mě.

V oblasti e-governmentu (modernizace veřejné správy s využitím nových informačních a komunikačních technologií) jsme splnili všechny požadavky související s registrací agend a zavedením základních registrů. Děkuji také všem, kteří se podíleli na zabezpečení krajských a senátních voleb a doufám, že stejně kvalitně zvládnou i další – volbu prezidenta republiky v lednu 2013.

Náš úřad spolupracuje s Krajskou pobočkou Úřadu práce v Hradci Králové v rámci veřejné služby. Od začátku dubna do současné doby se při úklidu města, demolici parovodu a údržbě hřbitova vystříдалo celkem 25 nezaměstnaných. Bohužel i tak jsme údržbu zeleně v některých částech města nezvládali a museli jsme přijmout brigádníky.

V průběhu července až listopadu byla repasována okna - zatím s ohledem na výši dotace pouze ve třech místnostech úřadu, zbývající se dočkají nového vzhledu příští rok.

Nyní probíhají přípravy na přestěhování celého ekonomického odboru do prostor bývalé obřadní síně. Občané tak najdou od nového roku základní služby jako je podatelna, ověřování listin a podpisů, přihlašování k pobytu a pokladna na jednom poschodí a nebudou muset zdolávat další schody.

Na závěr mi dovoluji popřát všem kolegům i vám všem radostné Vánoce a mnoho zdraví, štěstí a spokojenosti v roce 2013.

Mgr. Věra Hottmarová, tajemnice

Preventivní akce v Mateřské škole Smiřice

Dne 20. 11. 2012 se v Mateřské škole uskutečnila preventivní akce za účasti strážníků Městské policie Smiřice, zástupce Police ČR a zástupce firmy BESIP, která byla zaměřena na možný výskyt nebezpečných jevů pro děti právě této věkové kategorie.

Přítomný policista z oddělení prevence kriminality za přispění strážníků dětem vysvětlil, kdo a co jsou policisté a jak je rozpoznají od podvodníků. Poté děti poučil o výskytu různých nebezpečných věcí, s nimiž se mohou při svých hrách setkat a na které by neměly za žádných okolností sahat. Konkrétně pohovořil o injekčních stříkačkách, jehlách, zapalovačích, střepích a všechny tyto věci dětem přímo ukázal a vysvětlil, v čem je ukrytá jejich nebezpečnost.

Dále se slova ujal zástupce firmy BESIP z Náchoda, který pohovořil o úskalích silničního provozu a vhodným způsobem upozornil na možná hrozící nebezpečí. Strážníci Městské policie Smiřice dětem předvedli různé výstrojní součástky a pomůcky, které používají při výkonu svého zaměstnání.

Na závěr byly dětem předány reflexní vestičky, které budou moci používat při společných vycházkách, a které výrazným způsobem zvýší jejich pasivní bezpečnost na ulici. Tato preventivně bezpečnostní akce zaměřená na ty nejmenší byla přijata s velkým ohlasem a v budoucnu bude zcela určitě opakována.

Miroslav Kout, Městská policie Smiřice

Zprávy z matriky

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 26. května 2012 se vítání občánků města Smiřic a obce Holohlav poprvé uskutečnilo v Erbovním sále, který je novou obřadní síní Městského úřadu Smiřice. V těchto krásných prostorách byli přivítáni čtyři chlapci a dvě děvčátka – Filip Cepl, Klára Koutníková, Štěpánka Machová, Aleš Kurtak, Tomáš Matuška a Filip Kolman. Tyto děti byly zapsány do Pamětní knihy města Smiřic.

Dne 22. září 2012 se vítání občánků zúčastnilo a do Pamětní knihy města bylo zapsáno deset dětí – osm chlapců a dvě děvčátka: Dominik Šust, Sebastian Pacheco, Vojtěch Zbořil, Ondřej Pleskot, Václav Andrys, Denisa Burianová, Jakub Hlaváček, Lukáš Plaček, Miroslav Vondrka a Adéla Schmitmajerová.

ŽIVOTNÍ JUBILEUM

Dne 8. června 1927 se narodila paní Božena Kafková a v letošním roce oslavila své krásné 85. narozeniny. Stejně životní jubileum oslavila v říjnu také paní Terezie Pácalová a krásné 80. narozeniny oslavila paní Jaroslava Čeňková.

K významnému životnímu jubileu upřímně gratulujeme a přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí, pohodu a mnoho spokojenosti v kruhu rodinném.

ZLATÁ SVATBA

V zámecké kapli Zjevení Páně se dne 9. září 2012 konala zlatá svatba. Dožít se jí v lásce, úctě a pochopení, to je zázrak. Mít kolem sebe širokou milující rodinu je dar. Tohle všechno se poštěstilo manželům Vladimíru a Zdeňce Zimovým, kteří stvrdili svůj manželský slib. Slavnostního obřadu byla přítomna početná rodina.

Připojujeme se ke gratulantům a přejeme hodně zdraví, radosti a optimismu do dalších let.

SŇATKY

(červen – listopad 2012)

1. 6.	Erbovní sál	Libor Adamus, Smiřice
Iva Svatoňová, Smiřice
2. 6.	kaple Zjevení Páně	Radek Rejchrt, Rasošky
Kateřina Bartošová, Vestec
9. 6.	kaple Zjevení Páně	Petr Škarytka, Černožice
Hana Wahlová, Černožice
15. 6.	Erbovní sál	Daniel Horáček, Habřina
Hana Vránová, Habřina
22. 6.	kaple Zjevení Páně	Jan Říha, Hradec Králové
Jana Trefelíková, Hradec Králové
28. 6.	Erbovní sál	Jindřich Rys, Chvalkovice
Hana Lenfeldová, Jaroměř
29. 6.	Erbovní sál	Lukáš Heryán, Smiřice
Veronika Labská, Smiřice
29. 6.	„Na rybárně“ Smiřice	Miroslav Klapka, Smiřice
Lucie Hladová, Smiřice
7. 7.	kaple Zjevení Páně	Ondřej Moravec, Hradec Králové
Hana Sládková, Vrchovnice
7. 7.	Erbovní sál	Petr Syrůček, Bukovina
Veronika Kopecká, Bukovina
14. 7.	Smržov u kapličky	Petr Rezek, Smržov
Iva Merkllová, Hradec Králové
16. 7.	Račice nad Trotinou	Jiří Králík, Račice nad Trotinou
Jana Hochmanová, Račice n. Tr.
28. 7.	kaple Zjevení Páně	Kamil Lump, Lodín
Iva Chládková, Valeč
10. 8.	Erbovní sál	Zdeněk Blum, Smiřice
Dana Riegrová, Smiřice
10. 8.	Erbovní sál	Ladislav Trunec, Blešno
Martina Rožnovská, Smiřice
17. 8.	Erbovní sál	Jiří Hloušek, Lochenice
Petra Zemanová, Hradec Králové
18. 8.	kaple Zjevení Páně	Roman Baborák, Rodov
Eva Zacharová, Rodov
18. 8.	kaple Zjevení Páně	Giuseppe Luigi Sortino, Itálie
Pavla Otčenášová, Jaroměř
1. 9.	kaple Zjevení Páně	David Švarc, Praha
Kristýna Hubáčková, Hr. Králové
1. 9.	Erbovní sál	Ivan Novotný, Bříza
Barbora Posejpalová, Bříza
1. 9.	Erbovní sál	Jan Doležal, Holohlavy
Kateřina Janáčková, Holohlavy
7. 9.	Erbovní sál	Jiří Škarytka, Černožice
Monika Kováčová, Holohlavy
8. 9.	Erbovní sál	Ladislav Bareš, Neděliště
Romana Pekáčová, Neděliště
14. 9.	Erbovní sál	Aleš Vyhnánek, Černožice
Iveta Davidová, Černožice
14. 9.	kaple Zjevení Páně	Oleg Dumitru Buciuceanu, Moldavsko
Renáta Jiráková, Hradec Králové

15. 9.	kaple Zjevení Páně	Tomáš Hloušek, Bílá Třemešná Markéta Vlčková, Maršov u Úpice
15. 9.	kaple Zjevení Páně	Karel Brdička, Dvůr Králové n. L. Helena Stoklasová, Choustníkovo Hradiště
21. 9.	kaple Zjevení Páně	Michal Grošek, Újezd Jana Basetlíková, Předměřice n. L.
20. 10.	kaple Zjevení Páně	Vít Hlušíčka, Náchod Michaela Kosinová, Pohřebačka
26. 10.	kaple Zjevení Páně	Jaroslav Horčíčka, Heřmanice Yvetta Vernerová, Náchod
3. 11.	Erbovní sál	Václav Hyka, Nové Město na Moravě Taťána Radová, Světí
10. 11.	kaple Zjevení Páně	Václav Vrzáň, Praha Monika Pavlíková, Hr. Králové
10. 11.	kaple Zjevení Páně	Jiří Aulický, Zdelov Markéta Giebová, Smiřice

Všem novomanželům blahopřejeme.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

(červen – říjen 2012)

červen	Otokar Ježek, Ing. Lubomír Kupka, Václav Vebr
červenec	Jan Kouba, Zdeňka Lelková
srpen	Miloslava Wahlová
září	Eva Kudryvejsová, Růžena Rejfková
říjen	Anna Volejníková, Věra Přibyllová

Etela Koldrtová, matrikářka

Pozn. - Jména jsou uveřejňována na základě souhlasu občanů, zákonných zástupců či pozůstalých v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

Dne 5. listopadu 2012 zemřel ve věku nedožitých 92 let pan Zdeněk Runkas. Odmal byl aktivním sportovcem a nadšeným členem TJ Sokol Smiřice, závodně hrával házenou, tenis a kuželky. Po skončení aktivního sportování byl spolehlivým funkcionářem výboru, rovněž obětavě psal spolkovou kroniku. Byl čestným členem naší TJ i po odchodu do Hradce Králové.

Čest jeho památce.

TJ Sokol Smiřice

Bojujme proti zlodějům společně, příště můžete být obětí právě vy...

Slyšeli jste už někdy:

- „Neseme vám přeplatek...”
- „Přišli jsme vám zkontrolovat elektroměr...”
- „Ahoj babi, ahoj dědo, tady vnuk...”
- „Dobrý den, můžete mi dát napít?...”
- „Vyhráli jste, máme pro vás dárek...”

Na všechny tyto známé triky podvodníků již Policie ČR občany nesčetněkrát upozorňovala! Přesto se policisté neustále setkávají s dalšími a dalšími okradenými nebo podvedenými seniory. I když je veřejnost opakovaně o těchto smutných případech informována, této trestné činnosti neubývá. Spíše naopak!

Policie v současné době také eviduje zvýšený nápad trestné činnosti a to především případy vloupání do rodinných domů v denní i noční době. Jako ohrožené se jeví domy v okrajových částech obcí, nových satelitních zástavbách či domy jinak osamocené, ale i starší zástavba. V noční době dochází některých případech k vloupání v době, kdy obyvatelé jsou doma a spí.

V této souvislosti Policie ČR žádá občany o to, aby v případě zjištění výskytu cizích a podezřelých osob, podezřelých vozidel či jiných podezřelých okolností v okolí jejich domů, ale především také v okolí sousedních domů, tuto informaci okamžitě předali na Policii ČR prostřednictvím bezplatné tísňové linky 158.

Seniory, kteří jsou nejčastějším terčem podvodníků, policie tímto nabádá, aby byli velmi ostražití v případech podomních prodejců nebo při výskytu cizích osob, které se pod různými záminkami pokouší vloupat do bydlí. Cizí osobu rozhodně nepouštějte automaticky do svého bydlí, komunikujte s ní přes uzavřené dveře, nejlépe však přes dveřní telefon či z okna. Dbejte na to, aby vstupní dveře do domu a branka na pozemek byly vždy uzavřené a uzamčené.

Nebudme lhostejní ke svému okolí!

**Policie ČR, Preventivně informační skupina
Hradec Králové**

Zprávy Obecního úřadu Holohlavy

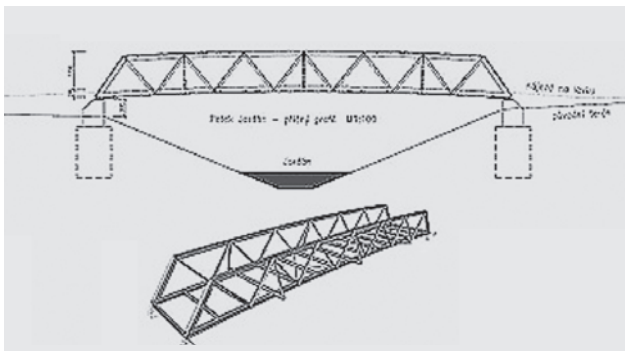

NOVÁ PARKOVACÍ MÍSTA PŘED MATEŘSKOU ŠKOLKOU A OBECNÍM ÚŘADEM

V měsíci září zastupitelstvo obce schválilo na základě výběrového řízení zhotovitele dosud chybějících parkovacích míst v ul. Školní. Parkovací místa budou sloužit potřebám mateřské školy, obecního úřadu a Kulturního a stravovacího střediska. Aby obecní úřad získal stavební povolení k realizaci stavby, musel projekt vycházet z dnešních velmi přísných norem. Proto naše původní představy o podobě parkovacích míst byly projektanty upravovány na základě požadavků všech zúčastněných stran. Pro získání kladného vyjádření musel projekt splňovat – např. boční sklon chodníku nesmí přesahovat 2 % (požadavek „vozičkářů“), speciálně upravený přechod mezi chodníkem a vozovkou (požadavek nevidomých). K projektu se vyjadřovali i správci sítí, dopravní kancelář a další. Přestože se projekt z důvodů splnění všech požadavků značně prodražil, rozhodli jsme se stavbu v měsíci říjnu letošního roku realizovat a doufáme, že řidiči budou parkovat na těchto nově vytvořených místech a zajistí tím dobrou průjezdnost ul. Školní.

ULIČKA K VLAKOVÉMU NÁDRAŽÍ

V srpnu letošního roku se nám povedlo po sedmi letech vykoupit od jednotlivých vlastníků pozemky pod chodníkem, který vede z ul. Smiřické k vlakovému nádraží ve Smiřicích. V podzimních měsících je naplánovaná jeho rekonstrukce. V příštím roce povede z chodníku odbočka přes potok do ul. U Jordánu. Přechod přes potok bude zajišťovat ocelový most s pórorošty.

Tato odbočka poslouží školákům jako zkratka při cestě do smiřické základní školy stejně, jako občanům z ul. U Jordánu při cestě na vlakové nádraží ve Smiřicích. Dále jsme vykoupili část louky, která se nachází podél chodníku a leží na holohlavském katastru. Louka nám bude sloužit nejen pro čištění potoka Jordán (majetek Povodí Labe), ale i např. k pořádání Drakiády.

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA V HOLOHLAVECH

Podobně jako v loňském roce jsme i letos zajistili mikulášskou nadílku v jednotlivých rodinách. V předchozích letech jsme pořádali nadílku v našem kulturním zařízení, ale pro velký a pochopitelný zájem početného doprovodu dětí (rodiče, babičky a starší sourozenci) byla kapacita sálu bohužel nedostatečná. Omezení počtu doprovodu se po zkušenostech ukázalo jako nepřijatelné.

V letošním roce nadílku zajišťovaly dvě mikulášské družiny. První družina, kterou zajistili členové SDH Holohlavy, nadělovala v „horních“ Holohlavech a druhá družina, kterou zajistila firma Trotina Auto s.r.o., navštívila děti v dolní části obce od Brodku směrem ke Smiřicím. Organizace nadílky obou mikulášských družin byla velmi povedená a děti byly spokojené, že se mohou v tom strachu při zpívání a přednášení básničky opřít o svoji mamku v bezpečí svého domova. Jsme rádi, že se podařilo obnovit tradici z let, kdy Mikuláš navštěvoval děti v jejich domovech a organizátorům mikulášské nadílky, členům Sboru dobrovolných hasičů v Holohlavech a firmě Trotina Auto s.r.o., patří veliké poděkování.

KRÁTKÉ POOHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2012 A PŘÍPRAVA ROZPOČTU NA ROK 2013

V roce 2012 jsme věnovali naši práci hlavně menším akcím. Realizovali jsme I. etapu výstavby chodníku v ul. U Jordánu a v současné době jednáme s majiteli o směně nebo prodeji pozemků nacházejících se směrem ke Smiřicím. Účelem vykoupení nebo směny těchto pozemků je následná dostavba chodníku a veřejného osvětlení až na okraj sídliště Gavorova ve Smiřicích. Holohlavské děti navštěvující ZŠ ve Smiřicích tak nebudou muset v tomto úseku chodit kalužemi a v zimních měsících potmě.

Mažoretky Holohlavy

Mažoretky Izabel z Holohlav se na jaře zúčastnily mistrovství České republiky v mažoretkovém sportu. Z Chlumce nad Cidlinou, kde probíhalo mistrovství oblasti, přivezly Izabelky 3. místo. Od září probíhala příprava souboru na vystoupení u příležitosti královéhradeckých dožíněk, a také dívky vystupovaly na svatbě trenérky Radky Stolínové, dnes již Lukáškové. V říjnu dívky výborně reprezentovaly obec Holohlavy na soutěži mažoretek v Kolíně – O pohár ze zámku, odkud přivezly starší Izabel stříbro za miniformaci a úžasné 4. místo ve velkých formacích (mladší i starší soubor). Největší úspěch měly Izabelky v Lanškrouně, kde se jim vystoupení povedlo natolik, že vybojovaly 1. místo – O pohár lanškrounské koruny.

Mažoretky trénují v Mateřské škole Holohlavy pod vedením Gabriely Kubákové dvakrát týdně, ale když se přiblíží soutěže, připravují se i o víkendech. O mažoretky Izabel byl velký zájem i u předškolních dětí. Letos v září se proto otevřel třetí soubor Mini Izabelky, který vede Radka Lukášková. Mažoretky Izabel nejen soutěží, ale vystupují také při různých slavnostních příležitostech, např. různá výročí, státní svátky, soutěže hasičů, firemní večírky, plesy a další. Více můžete shlédnout na stránkách mažoretek Izabel www.izabel1.estranky.cz.

Mažoretky se věnují tomuto sportu tak, aby vždy reprezentovaly jen kvalitním vystoupením. Avšak bez rodičů, kteří nás podporují a pomáhají např. s dopravou na soutěže, líčením

dívek a hlavně financováním, by to snad ani nebylo možné. Touto cestou děkujeme rodičům za podporu.

V současné době se oba týmy připravují na novou sezónu, jejíž součástí jsou veřejná vystoupení na různých akcích pro širokou veřejnost. Třetí soubor nejmladších mažoretek se chystá na svoje první vystoupení v rámci Vánoční besídky MŠ Holohlavy. Přejeme jim hodně zdaru.

Velké poděkování patří obci Holohlavy, která našim mažoretkám věnovala finanční částku na nové slavnostní uniformy, ve kterých můžeme obec reprezentovat a Mateřské škole Holohlavy, kde pravidelně trénujeme. Děkujeme.

Z nového územního plánu, který jsme schvalovali již v r. 2011, se nám podařilo převést bezúplatně řadu pozemků od Pozemkového fondu ČR pro potřeby obce. Do vlastnictví obce byly bezúplatně převedeny pozemky v ul. Na Státní při hlavní silnici I/33, kde bude v případě získání dotací v r. 2013 opraven chodník.

Po delší odmlce jsme větší péči věnovali také obecnímu lesu pod Chloumkem, kde vichřice dne 5. července tohoto roku napáchala značné škody. Po vytěžení kalamitního dřeva, které jsme provedli ve spolupráci s naším „fořtem“ panem Janem Pařavou ze Žírče, budeme muset část lesa vysázet novými

stromky, neboť tyto pozemky musí nadále plnit funkci lesa. I v příštím roce se budeme věnovat výsadbě a obnově zeleně či opravám komunikací, aby nedocházelo v prasklinách k novým výtlukům.

Na závěr bych chtěl popřát všem čtenářům šťastné prožití vánočních svátků, bohatou nadílku, dětem zamrzlý rybník a kupu sněhu. Do nového roku 2013 mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti, osobních a pracovních úspěchů.

Miloš Malínský, starosta Holohlav

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Pomalou se blíží Vánoce a konec roku 2012. Dovolím si jako každý rok alespoň ve stručnosti vyhodnotit jeho význam z hlediska života naší mateřinky za období od září.

Co se týče adaptace nových a hlavně těch netříletých dětí na život ve školce, proběhla a ještě postupně probíhá celkem klidně, tj. bez většího pláče vzhledem k počtu právě těch netříletáků. Některé děti se obešly bez maminek hned, některým stačilo pobýt s maminkou ve školce pár dnů a některým trvá adaptace déle. Je to přirozené, každý jsme jiný. I když je adaptační program školky velmi náročný hlavně pro učitelky, vidíme význam klidného nástupu do mateřské školy jako jeden z nejdůležitějších momentů v životě člověka. Mimo to pomůže rodičům vidět práci učitelek zblízka, děti si rychle a v pocitu bezpečí zvyknou na nové prostředí, lidi a program, a učitelky mají možnost vytvořit si dobrý základ pro vzájemnou komunikaci a spolupráci s rodiči.

Bez vzájemné tolerance a ochoty spolupracovat to samozřejmě nejde. Důležité je vědět, že personál je tu plně pro děti a zároveň že děti jsou vedeny od počátku k samostatnosti v sebeobsluze a vyjadřování svých potřeb. Rodiče byli seznámeni s tím, proč právě v nejvyšším zájmu dětí platí ve školce pravidlo „Co dítě jednou umí a dokáže samo, to si dělá samo, případně s menší dopomocí“.

I nadále upřednostňujeme prožitkové programy, které rozvíjejí smyslové vnímání dětí, úctu k přírodě, rodině a životu vůbec. Proto i v tomto školním roce pokračujeme v pravidelné canisterapii s Míšou Fikejzovou, opět jsme přivítali v MŠ paní Mozuchovou s ukázkou dravců a sov, chceme se všemi dětmi navštívit zoologickou zahradu ve Dvoře Králové n. L. a ozdobit tam vánoční stromček, do Vánoc chystáme ještě odpolední tvořivé dílny pro rodiče a děti a samozřejmě tradiční vánoční výtvarnou nesoutěž, tentokrát na téma Vánoční jesličky.

Těšíme se na další krásné společné výtvary dětí a jejich rodičů či sourozenců, které předvánočně ozdobí prostory školky. Doufáme, že bude přinejmenším podobně hojná účast, jako na podzimní výtvarné tvořivé nesoutěži Skřítek Podzimníček,

kdy rodinné týmy tvořily nejrůznější postavičky skřítků z přírodnin, které zaplnily na dlouhou dobu vstupní prostory v přední části zahrady školy! Od spousty rodičů jsme se dozvěděli, jak velkou legraci si u společného tvoření užili. A o to přece jde.

Chystáme i vánoční besídku pro rodiče. Pro další období uvažujeme mimo osvědčených akcí o zavedení pravidelnějších programů z oblasti muzikoterapie pod vedením odborného lektora. Hodláme i nadále využívat programovou nabídku různých center ekologické výchovy.

Jsem moc ráda, že stejně jako v minulém pololetí se rýsují další možnosti, kde se rodiče chtějí podílet na organizaci výletu pro děti, máme již nyní pozvání na rodinnou farmu na jaro, až se narodí mláďata domácích zvířat. Jedna maminka pomáhá fotografovat na akcích, pan starosta, paní učitelka a jedna maminka vypomohli při organizaci mikulášské nadílky.

Od mnoha rodičů přichází materiální pomoc školce, která sestává ze spousty drobných i větších darů, které nám šetří nemalé výdaje (od krmení pro školní zvířata, výtvarný materiál, dobroty a drobné dárky na různé školní projekty, sazenice pro školní záhony, dekorativní prvky, ramínka na šaty, opravy na zařízení školy, hračky atd., po finanční dary).

Jsem ráda, že rodiče víc a víc komunikují s učitelkami a společně hledají ten neoptimálnější přístup v největším zájmu dětí a že využívají možnosti půjčit si různé odborné publikace a materiály. Rádi se účastníme programů, které připravuje pro děti paní Hejzlarová z Kulturního střediska ve Smiřicích, např. co se týče posledního programu – děti byly nadšené z pohádky, kterou zahrál ochotnický divadelní soubor OCHOS. Stejně tak vítáme akce SŠP ve Smiřicích pro veřejnost a školy.

Jsem ráda, že navzdory finanční náročnosti údržby budovy a provozu školky zastupitelé obce vycházejí vstříc potřebám školky, jak to jde nejvíc a že mateřinku v Holohlavech podporují. Díky tomu se mimo jiné zajistilo např. zateplení podlahy půdy a hledají se další cesty k zamezení úniku tepla, krok za krokem se obnovuje a modernizuje vnitřní zařízení budovy. Protože problematika bezpečnosti stromů se týká i nás, nechala jsem na konci jara vypracovat nezávislý dendrologický posudek na břízy, které rostou na školní zahradě a které mají již svůj věk. Jsem ráda, že odborník vyhodnotil stromy jako celkově zdravé, doporučil pouze odborný ozdravný prořez. Vykáset stromy lze totiž velmi rychle, ale než vyrostou nové, to trvá minimálně jednu celou generaci.

Na závěr bych chtěla jménem dětí i zaměstnanců popřát nám všem klidné a příjemné vánoční svátky a v novém roce hlavně zdraví a co nejvíc spokojenosti a radosti i z každodenních maličkostí.

Renáta Smotlachová, ředitelka MŠ

Mateřská škola Smiřice

Léto je už dávno pryč a i to babí odletělo s vlaštovkami do teplých krajín. Martin nám sice ještě bílý sníh nepřinesl, ale na ty teploučké dny už jen vzpomínáme. Když jsme se po prázdninách vrátili do školky, čekalo nás velké překvapení, naše školka byla proměněna.

Do dálky zářila její nová plastová okna a těmi krásnými okny jsme pozorovali každý den změny v přírodě: barevné listy na stromech, veverky sbírající oříšky, ptáčky odlétající na jih. A pak k nám jednoho podzimního dne zavítala návštěva, vlastně přiletěla, protože chovatelé sov a výrů nám některé ze svých svěřenců přišli ukázat a seznámit nás se způsobem života těchto nočních ptáků, a ti nám opravdu létali ve třídě přímo nad hlavami.

V letošním školním roce máme za hlavní téma seznámit se s léčivými bylinkami. Začali jsme hned na začátku září, sbírali jsme s maminkami léčivé bylinky, sušili a pak přinesli do školky ukázat ostatním a taky je seznámit s tím, na co se vlastně užívají. Paní učitelky nás ale upozornily, které rostlinky jsou pro nás léčivé a které jedovaté. Stejně jako houby. Však pohádka, kterou jsme viděli ve Dvoraně byla o houbách a také o babičce kořenářce. A víte, co jsme se tam taky dozvěděli? Že lesu a vůbec přírodě musíme pomáhat a chránit ji. Však už se taky těšíme, jak si v zimě budeme vařit šípkový nebo heřmánkový čaj, až budeme mít rýmu nebo kašlat. Na jaře si vybudujeme na zahradě záhonky a na nich vypěstujeme svoje léčivé bylinky. A na to už se moc těšíme. Pohádka „Les vypráví...“, kterou nám zahrál ochotnický spolek Ochos Smiřice, se nám všem tolik líbila, že si sami chceme vyzkoušet nějakou pohádku taky zahrát.

Ale ouha! Vždyť ještě ne všichni umíme dobře mluvit. Zkoušíme to, recitujeme básničky, zpíváme písničky, vypravujeme si, ale někteří z nás si musí ještě některé hlásky procvičovat na logopedii. A právě nedávno se u nás ve školce konala přednáška „Správný řečový vývoj, jeden z předpokladů úspěšného školáka“, na které seznamovala Mgr. Martina Žáčková a PaedDr. Jitka Kubecová všechny přítomné o logopedické prevenci, o různých vyšetřeních, o školní zralosti atd.

Škoda, že se velice podnětné a zajímavé přednášky zúčastnilo jen málo rodičů, vždyť my přece tolik potřebujeme, hlavně doma, aby s námi rodiče mluvili, hodně nám četli a poslouchali nás, tohle nás televize ani počítač nenaučí. Chceme přece vystupovat třeba na vítání občánků, ve Dvoraně, na různých akcích, hrát divadlo... A to potom na nás, maminky a tatínkové, budete pyšní.

Ted' už se těšíme na blížící se Vánoce a před tím... no přece k nám nakouknou čerti a pan Mikuláš... Ve školce máme slíbené ještě překvapení v podobě nových skříněk na hračky. Snad i nějaké nové hračky do těch skříněk pod stromečkem najdeme. Vždyť se tolik snažíme být hodní, vid' Ježíšku? Někteří z nás dokonce zazpívají v kapli Zjevení Páně v předvánočním vystoupení zpěváka Petra Kotvalda několik písniček a naladí nás do adventního času plného shonu, ale i očekávání, tajemna a radosti. Tak vám všem přejeme krásné a klidné svátky vánoční a hodně zdraví v novém roce 2013.

Adéla Vsetečná a děti z Mateřské školy Smiřice

Ze života Základní školy Smiřice

PŘEDSTAVENÍ O. S. DIVADELTA – NOVÝ SPOLUŽÁK

V pondělí 17. září hráli pro naše žáky herci z občanského sdružení Divadelta představení Nový spolužák. V první části vystoupení dívka Soňa přichází do třídy, kde nikoho nezná. Chce se se svými novými spolužáky kamarádit, ti ji ale provokují. Postupně se z legráček stane vážná věc. Soňa je zatažena do zákeřné hry o svou hrdost, na konci dokonce i o vlastní život. Ve druhé části představení byli diváci vybídnuti k tomu, aby vstoupili do děje a zkusili svými zásahy nepříznivý vývoj zvrátit.

Děti si uvědomily, jak těžké je pro nově příchozího spolužáka obstát před původním kolektivem, a nabízely vlastní nápady na řešení konfliktních situací. Dozvěděly se, jaké jsou druhy a stupně šikany, jaké mohou být její následky. Pokusily se šikaně aktivně bránit.

Také žáci 4. A měli možnost zúčastnit se vystoupení občanského sdružení Divadelta. Představení poukazovalo na nevhodné chování mezi spolužáky ve třídě, které začalo nejprve nevinným posmíváním, děláním naschválů, dále šikanou a vyústilo zraněním kamarádky. V úvodu připraveného programu se děti chovaly dosti živelně, ale v průběhu edukačně zaměřeného vystoupení se nechaly spontánně stáhnout do děje, a hlavně chtěly pomoci problémovou situaci řešit. Ve skupinkách uplatnily svoje hlasy, názory a dokázaly zdůvodnit navrhované řešení. Odnesly si poučení a zajímavý prožitek do dalších školních dnů.

GALERIE ANTICKÉHO UMĚNÍ – DĚJEPISNÁ EXKURZE

Dne 20. září se sedmé třídy vydaly na dějepisnou exkurzi do Galerie antického umění v Hostinném, která byla otevřena v bývalém františkánském kostele v roce 1969. Žáci obdivovali sbírku sádrových kopií vytvořených podle antických originálů. Hodnotu sbírky zvyšuje skutečnost, že předlohy některých odlitků byly zničeny nebo jsou považovány za ztracené. Vystavená kolekce dává kompletní obraz vývoje antické plasty-

ky od konce 7. století př. n. l. do 2. století našeho letopočtu. Po návštěvě Galerie antiky si žáci ještě na náměstí prohlédli turistickou atrakci města – radniční věž s obry, oděnými do římské zbroje. Součástí exkurze byla i návštěva výroby vánočních ozdob ve Dvoře Králové, kde si děti mohly nazdobit vlastní kouličky.

NÁRODNÍ DIVADLO – RADÚZ A MAHULENA

Zájemci z 2. stupně navštívili dne 4. října večerní představení Národního divadla v Praze. Shlédlí zde jeden z nejkrásnějších příběhů lásky, které české jeviště zná – dramatickou báseň Radúz a Mahulena od Julia Zeyera. Autor se inspiroval slovenskou pohádkou o tom, jak mladí milenci ze znepřátelených království překonávají kouzla zlé královny. Dětem se zájezd do Prahy velmi líbil, nejvíce obdivovaly výkon charismatického Vojtěcha Dyka v roli krále Radúze.

PREVENTIVNĚ INFORMAČNÍ CENTRUM POLICIE ČR

Dne 7. září navštívili žáci 9. B Informační centrum Policie ČR v Hradci Králové, určené nejen žákům všech stupňů škol, ale i široké veřejnosti. Děti se zúčastnily besedy s nrap. Janem Čížkovským, který jim poutavou a zajímavou formou vysvětloval, jak by se měly zachovat v krizových situacích, zejména při neobvyklém setkání s cizím člověkem, při vloupání do rodinného objektu, v sebeobraně, při svědectví nebo v případě, že se stanou svědky nebo účastníky dopravní nehody. Naši žáci hodnotili setkání jako podnětné a se zájmem se ptali na mnoho situací, s nimiž se již v životě setkali. Děti projevíly přání ještě jednou Informační centrum navštívit, tentokrát na téma Trestní odpovědnost. Tato beseda se uskuteční ve 2. pololetí školního roku.

Informační centrum Policie ČR také navštívili žáci 9. A a zúčastnili se přednášky a besedy na téma Nebezpečí virtuální komunikace. Policista nrap. Jan Čížkovský velmi zajímavě a názorně vysvětloval, jak je prostředí internetu a mobilních sítí pro děti nebezpečné a jak odhalují svoji identitu neznámým a možná nebezpečným lidem. S žáky hovořil o kyberšikaně, nebezpečí facebooku, o bezpečných heslech apod.

Děti poslouchaly doslova bez dechu, zřejmě je nikdy nenapadlo, jak nebezpečným situacím se na internetu vystavují a policistu zavalily spoustou otázek. Bylo vidět, že návštěva na Policii byla pro děti zajímavá právě citlivostí přednášeného obsahu.

DRAKIÁDA

V sobotu 6. října nám počasí skutečně přálo – obloha téměř bez mráček a vítr! Ideální podmínky pro již 5. ročník Drakiády. Však se také v Biocentru Obora sešlo velké množství dětí s početným doprovodem rodičů. K soutěžím se zapsal rekordní počet draků – 45! A zcela jistě několik dalších poletovalo i mimo soutěž.

Díky příznivému větru vzlétli všichni draci a vybrat nejvyšší letajícího bylo pro porotu obtížné. Při velkém počtu účastníků bylo manévrování s drakem někdy komplikované a několik dráčků skončilo ve vodě. Slizčky jejich majitelů naštěstí zmizely při výhrách v doprovodných soutěžích – střelba ze vzduchovky a z luky, chytání rybek, chůze na lyžích, skákání v pytlích atd. Připraveno bylo i občerstvení a slunečné odpoledne zlávalo děti k opékání párků.

Všichni byli zvědaví na výsledky soutěží. Nejvyšší let: 1. místo Lucie Pluhařová, 2. místo Daniela Haužvicová, 3. místo Saša Cihlo. Nejhezčího draka měl Petr Matuška, 2. místo Martin Jakubec, 3. místo Lukáš Nebeský. Proběhla i výtvarná soutěž, kterou vyhrála Tereza Malinovská, 2. místo Sebastián Sladký, 3. místo Adélka Pavlíková. Všichni ocenění získali diplom a odměnu. Poděkování patří i přírodovědnému kroužku ANAX a jeho vedoucímu p. Hlaváčkově za úklid a přípravu prostranství před soutěží.

Členové kroužku rovněž předvedli vlastnoručně vyrobeného draka, který po vzletu neměl konkurenci – létal velmi vysoko a dlouho. Doufejme, že inspiroval přítomné děti i jejich tatínky a příští rok se objeví více ručně vyrobených draků.

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO PARDUBICE – AMADEUS

Žáci 9. B navštívili 16. října VČD v Pardubicích a zhlédli vynikající divadelní hru Amadeus, jejíž zpracování si v ničem nezadalo se slavným Formanovým filmem. I přes svůj nízký věk naši deváťáci skutečně pochopili myšlenkový záměr autora o střetu bezelstné geniality s průměrností, závistí a zákeřností. Celou hru provázely nádherné Mozartovy árie, které naši mladí svěřenci, odchovaní moderními hudebními směry, přijali s obdivem a úctou.

SBĚR KAŠTANŮ A ŽALUDŮ

Tak jako každý rok se na podzim uskutečnil sběr kaštanů a žaludů. Žáci školy letos nasbírali celkem 2 163 kilogramy.

Pořadí tříd:

1. místo: 2. třída – 444 kg
2. místo: 3. A – 336 kg
3. místo: 1. A – 255 kg a 1. B – 255 kg

Nejlepší sběrači:

1. místo: Moníková Melánie – 2. r. – 155 kg
2. místo: Postupa Patrik – 2. r. – 152 kg
3. místo: Pácalt Karel – 3. B – 128 kg

Poděkování patří kolektivům 8. A a 8. B – třídy nasbíraly po 30 kg a 1. oddělení školní družiny – 20 kg. Žáci 8. A Gabriela Hažvová a Jan Dvořák odevzdali po 110 kg. Za odevzdané kaštany děkují pracovníci Krkonošského národního parku.

Přejeme všem žákům, jejich rodičům a všem spoluobčanům příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a úspěchů v novém roce.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Co se dělo v knihovně aneb od podzimu do zimy

A nastal podzim. Krajina se rozzářila těmi nejkrásnějšími barvami a i my jsme se pokusili něco málo z té krásné palety barev vpustit do naší knihovny.

Děti sbíraly ty nejpestřejší zbarvené listy a nosily nám je. Každý si pak sám nalepil svůj lístek na připravený obří papírový – knihovnický list a podařilo se nám tak vytvořit podzimní scenerii přímo v půjčovně. Všichni byli poté odměněni sladkou dobrotkou.

Čtvrteční dopoledne 29. listopadu 2012 patřilo žákům prvních tříd smiřické základní školy. V erbovním sále proběhlo slavnostní předávání slabikářů. Děti si pro všechny, kdo je přišli podpořit, připravily krátké vystoupení. Všichni jsme měli možnost vidět, že se z nich za tři měsíce, které uplynuly od začátku školního roku, pomalu stávají řadní školáci, kteří se už seznámili se všemi písmenky a začíná první slabikování a čtení. Malou ukázkou, jak to vypadá, když už to někdo umí, jim předvedly jejich starší spolužačky Apolena Malinová a Barbora Rousková.

Příjemnou a předvánoční atmosféru navodilo i hudební vystoupení, které si pro ně děvčata připravila. A pak už nastal ten okamžik, kdy si každý prvňáček převzal jednu z nejdůležitějších knížek v životě malého školáka, svůj SLABIKÁŘ. Ovšem nebylo to tak úplně jednoduché, každý si musel svoji první učebnici zasloužit a pokusit se přečíst písmenka na vylosované kartičce. Na závěr jsme pro děti připravili malé překvapení – sladký marcipánový dort v podobě slabikáře. Každému, kdo ochutná z tohoto kouzelného dortu a bude pilně trénovat, poté půjde čtení jedna radost.

3. prosince na všechny čtenáře čekala vyzdobená knihovna s vánočním stromčekom a dárečky. Začalo všem již známé a oblíbené ADVENTNÍ LOSOVÁNÍ.

V tradicích jsme pokračovali druhou prosincovou středou, kdy se již po osmé ochutnávalo. VAJEČNÉ VARIACE ZE STUDENÉ KUCHYNĚ aneb VYTŘÍBENOST JAZYKU POZNÁŠ JISTĚ V ASPIKU! To je logo letošní kuchařské soutěže, kdy děti sestavují kuchařku receptů na aspikové nebo vaječné pohoštění. Všechny příspěvky byly odměněny a nejlepší recepty pak vyzkoušeny a ochutnány.

Všem lidem a zvláště čtenářům knihovny přejeme krásné Vánoce a šťastný nový rok.

Ilona Hušáková a Leona Rousková

Smiřické svátky hudby 2013

Smiřické svátky hudby 2013

10. ročník velikonočního hudebního festivalu

23. března – 1. dubna 2013

v zámecké kapli ve Smiřicích

Program

sobota 23. 3. v 19.00 hod.

Zahajovací koncert

SOČR – SYMFONICKÝ ORCHESTR ČESKÉHO ROZHLASU

(Mozartovské obsazení), dirigent – **Petr Vronský**,

solisté: **Rodney Friend** (Velká Británie) – housle, **Julie Svěčená**

– housle, **Jaroslav Svěčený** – housle, **Jitka Hosprová** – viola

Koncertantní symfonii pro housle a violu W. A. Mozarta či instrumentální koncerty A. Vivaldiho a J. S. Bacha umocní světová premiéra Koncertu pro dvoje housle a orchestr renomovaného skladatele a ředitele Pražské konzervatoře Pavla Trojana.

neděle 24. 3. v 19.00 hod.

Velikonoční setkání – recitál Petry Janů

Stálce české populární hudby se poprvé představí v zámecké kapli Zjevení Páně ve Smiřicích.

středa 27. 3. v 19.00 hod.

Hradišťan s Jiřím Pavlicou

Lidové tradice, jejich filosofický přesah a široký muzikantský záběr – to vše je zcela vlastní skvělým protagonistům tohoto večera.

čtvrtek 28. 3. v 19.00 hod.

Velikonoční setkání žánrů

aneb od opery k SMS* (premiéra)

Jiří Škorpík (duchovní otec skupiny 4tet) – zpěv, perkuse, klarinet,

Markéta Mátllová – soprán, **Jaroslav Svěčený** – housle,

SMS* trio – kytara, perkuse, violoncello

Jeden z nejlepších českých skladatelů a aranžérů současnosti Jiří Škorpík představí spolu s vynikající mladou sopranistkou Markétou Mátllovou a Jaroslavem Svěčeným zbrusu nový originální koncertní multižánrový projekt, který zcela jistě osloví posluchače všech generací a bude zachycen na CD.

pátek 29. 3. v 19.00 hod.

Sváteční galakonzert italských a francouzských houslí 17. – 20. století

Jaroslav Svěčený – housle a průvodní slovo,

Jitka Navrátilová – cembalo, **Václav Mácha** – klavír

Slavné housle z Cremony, Benátek, Brescie, Mantovy, Neapole, Ferarry a Paříže zazní ve skladbách A. Vivaldiho, A. Corelliho, G. Tartiniho, L. van Beethovena, J. Masseneta a dalších autorů. Unikátní kolekce vzácných nástrojů pochází ze zahraničních privátních sbírek.

sobota 30. 3. v 15.30 hod.

Velikonoční Concertino Praga aneb Laureáti ve Smiřicích

Julie Svěčená – housle, **Veronika Hrdová** – kytara, **Libor Suchý** – klarinet, **Walter Hofbauer** – trubka, **Václav Mácha** – klavírní spolupráce
Vítězové a laureáti Mezinárodní rozhlasové soutěže Concertino Praga, jednoho z nejprestižnějších světových klání mladých hudebníků, se představí za klavírní spolupráce jednoho z nejlepších mladých českých pianistů současnosti na festivalovém koncertě v zámecké kapli Zjevení Páně.

sobota 30. 3. v 19.00 hod.

Ve víru velikonočního tanga

Ladislav Horák – akordeon a bandoneon, **Jaroslav Svěčený** – housle
Součástí koncertu, na kterém zazní nejen emotivní jihoamerické rytmy, ale také Ave Maria argentinského mistra Astora Piazzolly, bude i křest CD tohoto nového projektu.

neděle 31. 3. v 15.30 hod.

Smiřické varhany zvěstují...

Ludmila Vernerová – soprán, **Vladimír Rejlek** – trubka,

Václav Uhlíř – varhany, **Jaroslav Svěčený** – housle

Nádherný zvuk 250 let starých smiřických varhan obohatí lahodný soprán sólistky Národního divadla, barokní trubka sólotrumpetisty Národního divadla a barokní housle z malostranského domu U Tří houslíček v Praze.

neděle 31. 3. v 19.00 hod.

Sváteční galavečer

– **Lubomír Brabec** a trio Bardolino

Lubomír Brabec – kytara, **Jaroslav Svěčený** – housle, **trio BARDOLINO** (**Pavel Fischer** – housle, **Margit Klepáčová** – violoncello, **Camilo Caller** – bicí nástroje)

Na recitál proslulého českého kytaristy naváže pestrobarevně multižánrová velikonoční paleta nekonvenčního tria Bardolino, které tvoří výrazné osobnosti současné české hudební scény.

pondělí 1. 4. ve 14.00 hod.

Závěrečný festivalový koncert

FILHARMONIE HRADEC KRÁLOVÉ, dirigent – **Andreas Sebastian**

Weiser, **Julie Svěčená** – housle, **Jaroslav Svěčený** – housle

Jubilejní 10. ročník festivalu Smiřické svátky hudby symbolicky zakončí nejvýznamnější orchestr Královéhradeckého kraje, ve kterém se město Smiřice nachází.

Předprodej a rezervace vstupenek od 3. 12. 2012 v Kulturním středisku DVORANA Smiřice, tel. 495 422 090, 602 316 525
nebo prostřednictvím e-shopu na www.festival.mestosmirice.cz

Divadelní soubor OCHOS Smiřice

Dle dostupných materiálů sahá historie ochotnických divadel ve Smiřicích až k roku 1868, kdy zde byl založen soubor Hanka. Z popsanych 14 spolků či uskupení (třetinu tvořily převážně krátkodobě působící žákovské, mládežnické či studentské soubory) nejbohatší činnost vyvíjel a nejdéle ve Smiřicích působil Divadelní spolek Jirásek, později Jednota divadelních ochotníků „Jirásek“ – od roku 1924 až do první poloviny 60. let. „Jirásek“ po roce 1962 zanikl, snad k tomu přispěla i dlouhá léta se táhnoucí rekonstrukce Městské Dvory, jediného objektu s jevištěm a hledištěm, který ve Smiřicích je a bez kterého se divadlo dělat nedá.

V roce 1977 ještě vzniklo při Kulturním středisku Smiřice Divadlo, zaměřené spíše na humor v muzice (Divadlo založilo tradici festivalu Smiřický hrnec). Ve starých číslech Zpravodaje se tu a tam objevila výzva ku znovuoobnovení tradice ochotnického (tehdy se říkalo amatérského) divadla, nicméně nic se nedělo. A tak šel čas a myšlenka zrála až jednoho dne dozrála...

A kdože tedy jsme? Parta nadšenců, která si usmyslela, že obohatí kulturní život ve městě a pozdvihne jej na náležitou úroveň, a to i za cenu zesměšnění sebe sama, neboť – jak praví Goethe – kdo se sám sobě nedokáže vysmát, nepatří mezi nejlepší.

Na výzvu Kulturního střediska Dvory se jednoho zářijového odpoledne v roce 2011 sešlo asi 20 zájemců. Bohužel setkání s prvním režisérem bylo „poněkud nešťastné“... Pan režisér žil v domněnku, že přichází mezi ochotníky, kteří již nějakou činnost vyvíjejí, tudíž pro něj bylo lehce šokující, že stojí před partou lidí, kteří nebyli múzou Thálií dosud políbeni. Pro nás zase bylo těžce šokující, že hlavním bodem zájmu pana režiséra byly finance.

Vzhledem k oboustrannému rozčarování a zjištění, že tudy cesta na divadelní prkna zcela jistě nepovede, jsme pátrali po novém režisérovi. Spolupráce s dalším režisérem se zdála být velmi nadějná a začala se zkoušet první hra. Naděje však po pár týdnech pohasly, neb rodinné a pracovní záležitosti jej od nás odvedly a my opět zůstali bezprizorní.

Nicméně do třetice nám již štěstí přálo a my jsme navázali spolupráci s panem Josefem Machačem, který s námi nazkoušel pohádku Les vypráví... Poprvé jsme pohádku odehráli v Opočně na tradiční pouti Porcíkulích, smiřická premiéra se

uskutečnila 21. října. Velmi nás potěšila téměř plná Dvory a ještě více skutečnost, že při prvním uvedení převládli nad dětskými diváky dospělí, a že se všichni dobře bavili. Premiéra tudíž dopadla na výbornou... Naším dalším počinem bylo nazkoušení živého betlému, který měl ve Smiřicích úplnou premiéru, a který byl dvakrát během dne odehrán v zámecké kapli Zjevení Páně dne 24. listopadu jako doprovodný program vánočního trhu, který se konal ve Dvory.

V novém roce nás čeká pár výjezdů do základních a mateřských škol s pohádkou Les vypráví... a zkoušení nové hry či pohádky (zatím ještě nevíme, co si pro nás režisér připravil), na které se už teď moc a moc těšíme.

V současné době má náš divadelní soubor 13 členů (2 muže a 11 žen), z toho je 10 herců. A protože i herec je jen člověk a žádná nemoc se mu nevyhne a my zjistili, že jsou tedy ohrožena všechna budoucí představení, rozhodli jsme se, že vydáme další výzvu k rozšíření našeho souboru o nové členy, jako

jsou herci a samozřejmě i jiní pomocníci. A světe div se, nic! Žádný další člověk, který by něco zadarmo dělal, a který by si byl ochoten ukrojit krajíc ze svého volného času, se nenašel... Bylo to pro nás smutné zjištění, ale rozhodně nás nijak neodradilo a budeme to zkoušet dál. Pokud tedy po přečtení tohoto článku dostane někdo z čtenářů odvalu a chuť se „vyřádit“ na prknech, která znamenají svět, uvítáme jej s otevřenou náručí.

Naši činnost můžete sledovat a více se o nás a o tom, co hrajeme, můžete dozvědět na našich webových stránkách www.ochos.cz.

Za OCHOS Smiřice L. Reichová a M. Hejzlarová

Kola pro Afriku

Dostupnost škol v Africe je mnohdy velmi obtížná. Většina dětí chodí do školy pěšky, některé děti se však kvůli velké vzdálenosti do školy nedostanou vůbec. Díky charitativním projektům organizací Jole Rider a Bicycles for Humanity jsou ve světě sbírána opotřebovaná kola a následně odesílána dětem do Afriky. Proto tak v posledních letech přibývá dětí, které se ke vzdělání dostanou na darovaných kolech. Organizace Jole Rider odeslala do Gambie za uplynulých šest let přes 10 000 kol a Bicycles for Humanity poslalo do sedmi afrických zemí více jak 50 000 kol.

Česká organizace Kola pro Afriku, obecně prospěšná společnost, byla založena počátkem roku 2012. Inspirací se staly právě výše jmenované charitativní organizace, ale i osobní zkušenosti zakladatelů českého projektu. Aktivita, která začala v Ostravě a v Kroměříži, se stále rozšiřuje po celé České republice, a postupně tak vznikají ve městech a obcích sběrná místa, kam mohou dárci přinést nepotřebné, pokud možno funkční nebo opravitelné kolo. Jen za prvních sedm měsíců lidé darovali na 5 000 kol v padesáti sběrných místech.

Sbírána jsou jak kola nová anebo stará, nepotřebná, ale i funkční náhradní díly a nářadí na opravu kol. Ne všechna jízdní kola jsou však pro africký terén vhodná – nejvhodnějším typem jsou kola horská. Kola z jednotlivých sběrných míst jsou postupně svážena do centrálního skladu v Ostravě–Koblově. Zde projdou opravou a začátkem roku 2013 poputují do Gambie. Tamním dětem se kola rozdělují podle předem daných kritérií – vzdálenost od školy a prospěch žáka. Žákům jsou však pouze zapůjčena, nestávají se jejich majetkem.

Letos na jaře byla odvysílána televizní reportáž o strážnících z Mladé Boleslavi, kteří organizaci Kola pro Afriku předali kola, odevzdaná jako nálezy, a o která se majitel v zákonné lhůtě šesti měsíců nepřihlásil.

I v nálezech, které na Městském úřadě ve Smiřicích evidujeme, se v posledních letech vyskytlo několik kol, o která nikdo neprojevil zájem a tudíž nám bez využití zůstala ve skladu. Inspirováni zmíněnou reportáží využili jsme příležitosti, kdy ve dnech 23. – 24. 10. uspořádala sběr kol Základní škola Malecí v Novém Městě nad Metují, a nepotřebná kola (čtyři velká a jedno dětské) jsme zde předali. V jedné ze tříd, která posloužila jako sběrné místo, se zde během těchto dvou dnů sešlo 60 jízdních kol.

V našem skladu by na nevyužitá kola sedal prach. Takto, doufáme, se v brzké době bude zvedat prach za koly, na kterých budou uhnět africké děti do škol. Bicykl, který již českému člověku posloužil, má totiž pro africké dítě stále obrovskou hodnotu...

**L. Reichová a Ing. B. Luňáček,
MěÚ Smiřice**

Tenis v Holohlavech

DRUHÝ ROČNÍK HOLOHLAVY OPEN 2012

Po loňské premiéře se i letos uskutečnil 2. ročník tenisového turnaje HOLOHLAVY OPEN 2012. Do dvouhry se přihlásilo 20 sportovců, mezi kterými byly také 4 ženy. Čtyřhry se zúčastnilo celkem 12 párů. Turnaj probíhal od 1. června do září. Finálové zápasy se hrály 23. září.

David Hanzlíček obhájil vítězství z loňského roku, na druhém místě skončil Jan Veselka a třetí místo obsadil holohlavský Marcel Mochan. Čtyřhru opět jako v prvním ročníku ovládla dvojice David Hanzlíček, Jan Veselka, druhé místo získali Martin a Dušan Nasvetrovi a na třetím místě se umístili Míra Burián s Janem Koutníkem.

Pro první čtyři byly připraveny ceny, mezi které patřily poháry, diplomy, medaile, sportovní oblečení, doplňky a jiné dárkové předměty.

DĚTSKÝ TENISOVÝ TURNAJ 2012

16. srpna předvedly své tenisové dovednosti i děti. Stejně jako u dospělé kategorie se počet hráčů oproti loňskému roku téměř zdvojnásobil. K šesti mladým tenistům se také přihlásila jedna tenistka Terežka Šimurdová.

Dětský turnaj vyhrál zcela jednoznačně Filip Jakubský, druhé místo získal Lukáš Tichý a třetí místo vybojoval Michal Kočka. Ceny v podobě sladkostí či ovocných nápojů obdrželi všichni účastníci. První tři nejúspěšnější získali navíc diplomy, medaile a různé sportovní či jiné doplňky.

Chtěla bych tímto poděkovat obecnímu úřadu za podporu, všem tenistům a tenistkám (malým i velkým) za účast a doufám, že 3. ročník bude mít opět tak hojnou účast, jako letos. V roce 2013 na holohlavském kurtu nashledanou!

Lenka Nasvetrová

Tenisové čtyřhry 2012

Devátý ročník již tradičního turnaje se uskutečnil předposlední červnovou sobotu 23. června 2012 na smiřických tenisových kurtech, utkalo se 10 dvojic. Vítězi turnaje se stali V. Osladil s V. Loskotem, místo druhé vybojovali P. Filip s L. Šedivým, na místě třetím se umístila bratrská dvojice J. a V. Václavíkové před čtvrtou dvojicí L. Tuzar – L. Tuzar ml. Ceny pro vítěze věnovala firma BDK Glass Smiřice, přispěl i pan senátor Ing. Petr Pakosta. K dobré pohodě přispělo příjemné počasí i večerní posezení s kytarou.

Své kolegy přišli alespoň povzbudit bývalí hráči Jiří Zahálka, Jaroslav Janoušek, Bohumír Šmejda, Ladislav Šubrt a bratři Svatoňové – Jaroslav, Miloslav a Vlastislav.

Ing. Milan Plšek, foto účastníků VI. Sladký

„Pamětníci“ 2012

Sobota 1. září 2012 na smiřických tenisových kurtech patřila tradičnímu turnaji „Pamětníků“, bývalých i současných členů místního tenisového oddílu starších čtyřiceti let. Sehrán byl již 36. ročník tohoto turnaje jednotlivců, pokračuje tak tradice založená Vl. Svatoněm a J. Laburdou. Turnaje se zúčastnilo 13 hráčů, kteří o vítězství bojovali ve 3 kategoriích.

Ve skupině nad 40 let vybojoval vítězství L. Šedivý před druhým L. Tuzarem a P. Filipem. Skupinu nad 50 let vyhrál V. Osladil, druhé místo obsadil P. Rohlena před třetím J. Říhou. Pořadí ve skupině nad 60 let bylo následující: L. Jirousek, J. Ducháček a R. Baborák. Nejstarším hráčem turnaje byl V. Prokop.

Podporu smiřickému tenisu přišli vyjádřit bývalí smiřičtí hráči B. Šmejda, Vl. Šubrt, Lad. Žampa a J. Koudelka. Poděkování za podporu této akci poskytnutím cen pro vítěze patří firmě BDK Glass Smiřice a paní poslankyni Zdeňce Horníkové z Náchoda.

Historii smiřického tenisu nám přibližuje foto asi z r. 1932. Na fotografii je vybudován 1. kurt, za ním školní hřiště s nepříliš vzrostlými lípami, vzadu pak školní budovy – velká ještě bez přistavěného druhého patra.

Ing. Milan Plšek, foto „Pamětníci 2012“ – Vl. Sladký

Klub kuželkářů ZÁLABÁK

BÝVALÝ ŽÁK SMIŘICKÉ ŠKOLY ZÍSKAL TITUL MISTRA REPUBLIKY!

Dorostenci nám dělali radost celou sezónu. S přehledem zvítězili ve Východočeském přeboru Královéhradeckého kraje. Stupně vítězů ovládli i v turnaji „O putovní pohár předsedy KKKS Hradec Králové“. Hrály se tři turnaje – ve Smiřicích, Třebchovicích a Milovicích. Finálový turnaj se uskutečnil na čtyřdráhové kuželně v Jičíně. V konečném pořadí se na prvním místě umístil Martin Ivan, na třetím místě jeho bratr Filip. Sedmé místo obsadil Václav Šmída.

V krajských mistrovstvích jednotlivců se hráči KK Zálabák Smiřice umístili takto: žáci – Filip Ivan 2. místo, dorostenci – Václav ŠMÍDA 3. místo – postup na MČR, Martin IVAN 6. místo. Tečku za úspěšnou sezónou dorostenců Klubu kuželkářů Zálabák Smiřice udělal ziskem mistrovského titulu Václav Šmída. Ten si vše vynahradil na Mistrovství České republiky jednotlivců ve Vracově. Mezi 36 dorostenci z celé republiky obsadil 5. místo v disciplíně na 120 hodů sdružených výkonem 541 sražených kuželek.

Do další disciplíny sprint se probojovalo 16 nejlepších. Tato disciplína se hraje systémem K.O. V prvním kole porazil 2:0 (186:169) M. Hofmana, ve druhém 2:0 (165:150)

M. Krajzingera, ve třetím 2:0 (164:140) T. Baštu. Ten o kolo dříve vyřadil M. Schejbala, který zvítězil v disciplíně 120 hs. Ve finále ho čekal stříbrný D. Dúška. Ani tomu nedal šanci a porazil ho jasně 2:0 (176:155). Náš dorostelec Václav Šmída se tak zaslouženě stal Mistrem České republiky. Je to první takto významný titul v celé historii smiřického kuželkářského oddílu, založeného v roce 1937.

Úspěšní hráči našeho oddílu odleva: Filip Ivan, Martin Ivan, Václav Šmída

Za Klub kuželkářů Zálabák Smiřice Stanislav Nosek

Svaz tělesně postižených ve Smiřicích

Letos jako každým rokem jsme pořádali ozdravný pobyt v Řeku. Zájezd se konal v srpnu a září, kdy už nejsou taková tepla a pobyt pro seniory je příjemnější. O celkový bezproblémový chod se starala paní Hofmanová, za což jí děkujeme. V roce 2013 máme ubytování zajištěno v termínech od 22. 8. do 2. 9. a od 31. 8. do 11. 9. Pokud by chtěl někdo jet v jiných termínech, např. květen, červen, červenec, srpen, můžeme vám je

také zařídit k vaší spokojenosti. Přihlášky se zálohou 1 000 Kč je nutno podat do 31. 12. 2012. Zájemci se mohou přihlásit u paní Hofmanové na tel. č. 495 422 468 nebo 776 581 787. Každým rokem žádáme město Smiřice a obce Holohlavy a Lužany o poskytnutí příspěvku na ozdravné pobyty pro naše členy. Vždy nám vyšly vstříc a uvolnily pro nás peníze. Tímto jim mnohokrát děkujeme.

Výhodou jsou odjezdy ze zastávky u MěÚ Smiřice. Cesta trvá okolo 20 hodin, záleží na tom, jak velkému zdržení dojde na hranicích. Přestávek na protažení těla je dostatek. Dnes je samozřejmostí v autobuse občerstvení a v případě nutnosti i WC. Projíždíme Slovensko, Maďarsko, Srbsko, Bulharsko. Je možnost zajištění stravy s českou kuchyní v přízemí hlavního hotelu. Další cenné informace získáte od účastníků zájezdu – viz fotografie.

Všem čtenářům Zpravodaje přejeme mnoho zdraví a štěstí do Nového roku 2013.

Za organizaci Svazu tělesně postižených L. Mengerová

Informace o volbě prezidenta republiky

Volba prezidenta republiky se koná v pátek 11. ledna 2013 od 14 hodin do 22 hodin a v sobotu 12. ledna 2013 od 8 hodin do 14 hodin.

Voličem pro volbu prezidenta České republiky je státní občan České republiky, který alespoň druhý den volby, tj. 12. ledna 2013, dosáhl věku nejméně 18 let. Ve druhém kole volby může volit i státní občan České republiky, který alespoň druhý den druhého kola volby, tj. 25. ledna 2013, dosáhl věku 18 let. Volební místnosti jsou stejné jako při ostatních volbách, tj. volební okrsek č. 1 **Kulturní středisko Dvorana**, volební okrsek č. 2 **Základní škola Smiřice** a volební okrsek č. 3 **Knihovna Rodov**. Volič po příchodu do volební místnosti prokáže okrskové volební komisi svou totožnost a státní občanství České republiky platným občanským průkazem, nebo platným cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem České republiky anebo cestovním průkazem. Volič, který tak neučiní, nebude hlasování umožněno. Je tedy nezbytné, aby volič měl u sebe potřebné doklady.

Volit lze i na tzv. voličský průkaz. O jeho vydání může občan požádat na obecním úřadu v místě svého trvalého bydliště. Pro žádost není předepsaný žádný formulář. Volič, který se dostavil do volební místnosti s voličským průkazem, je povinen tento průkaz odevzdat okrskové volební komisi. Voličský průkaz opravňuje k volbě v jakémkoli volebním okrsku na území České republiky, popřípadě zvláštním volebním okrsku vytvořeném při zastupitelském nebo konzulárním úřadě České republiky v zahraničí.

Hlasovací lístek se tiskne samostatně pro každého zaregistrovaného kandidáta. Na každém hlasovacím lístku je uvedeno číslo určené losem. U každého kandidáta je uvedena příslušnost k určité politické straně nebo politickému hnutí nebo údaj, že je bez politické příslušnosti. Dále je zde uvedeno, zda jde o kandidáta navrženého poslanci nebo senátory anebo navrhuje

občanem. Hlasovací lístky budou občanům dodány na adresu jejich trvalého bydliště nejpozději do 8. ledna 2013. V případě, že dojde k jejich poškození nebo ztrátě anebo volič zjistí, že nemá k dispozici všechny hlasovací lístky, je možné požádat ve volební místnosti okrskovou volební komisi o vydání nové kompletní sady hlasovacích lístků. Volič, který hlasuje na voličský průkaz, může obdržet hlasovací lístky na požádání ve volební místnosti.

V prostoru určeném pro výběr hlasovacího lístku volič vloží do úřední obálky jeden hlasovací lístek kandidáta, pro něhož se rozhodl hlasovat. Tento hlasovací lístek se nijak neupravuje. Po opuštění prostoru určeného pro vložení hlasovacího lístku do úřední obálky vloží volič tuto úřední obálku s hlasovacím lístkem před okrskovou volební komisi do volební schránky. Každý volič hlasuje osobně, zastoupení není přípustné. S voličem, který nemůže sám vybrat hlasovací lístek pro zdravotní postižení nebo z jiných důvodů, nemůže číst nebo psát, může být v prostoru určeném pro vložení hlasovacího lístku do úřední obálky přítomen jiný volič, nikoliv však člen okrskové volební komise, a voličem vybraný hlasovací lístek za něho vložit do úřední obálky a popřípadě i úřední obálku vložit do volební schránky.

Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních nebo rodinných, důvodů Městský úřad Smiřice a ve dnech voleb okrskovou volební komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, a to pouze v územním obvodu volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena. V takovém případě okrsková volební komise vyšle k voliči 2 své členy s přenosnou volební schránkou, úřední obálkou a hlasovacími lístky. V případě, že žádný z kandidátů nezíská počet hlasů potřebný ke zvolení, tj. nezíská nadpoloviční většinu z celkového počtu platných hlasů oprávněných voličů, koná se druhé kolo volby v pátek 25. ledna 2013 od 14 hodin do 22 hodin a v sobotu 26. ledna 2013 od 8 hodin do 14 hodin.

Mgr. Věra Hottmarová, tajemnice MěÚ Smiřice

České jabloně

BLANÍK

Plody jsou střední až nadprůměrné velikosti, kuželovitého tvaru s malými žebry. Slupka je lesklá, ojíněná, středně tlustá, základní barvu překrývá červené rozmyté líčko téměř na celém povrchu plodu. Dužnina je světle krémové barvy, středně pevná, rozplývavá, středně až více šťavnatá. Chuť je navinule sladká, aromatická, velmi dobrá až výborná. Plodnost je brzká, velká a pravidelná.

Sklizeň se provádí koncem září, konzumně dozrává v listopadu, dá se skladovat do února až března. Odolnost proti strupovitosti je rezistentní (Vf), proti napadení padlím jabloňovým je střední až vyšší a vyšší je i odolnost proti fyziologickým poruchám dužniny. Odrůda je vhodná pro přerobování zdravých stromů a lze ji vysazovat ve všech polohách vhodných pro jabloně. Více o odrůdě na internetu – (Google: Blaník – nová perspektivní odrůda).

PETRA

Plody jsou střední až nadprůměrné velikosti, kulovitého až kuželovitého, méně pravidelného tvaru. Slupka je lesklá, hladká, slabě masná, středně tlustá, základní barvu má zelenožlutou překrytou červeným žíháním přecházející v rozmyté líčko v rozsahu asi 3/4 povrchu plodu. Dužnina je bílé barvy, středně tuhá až měkká, středně šťavnatá. Chuť je navinule sladká, slabě aromatická, velmi dobrá, v teplejších lokalitách až výborná.

Plodnost je brzká, dosti vysoká a pravidelná. Sklizeň se provádí koncem srpna až v polovině září, konzumně dozrává v září, dá se skladovat do listopadu. Odolnost proti strupovitosti je rezistentní (Vf) a proti padlím jabloňovým je vyšší. Petra je nenáročná odrůda, kterou můžeme pěstovat ve všech polohách vhodných pro jabloně.

Bližší informace o odrůdách můžete získat na telefonních číslech 317 814 354, 728 044 917 a e-mailu kumstapetr@seznam.cz.

TÁBOR

Plod je větší velikosti, kulovitého až ploše kulovitého tvaru. Slupka je lesklá, hladká, středně tlustá až slabší, základní barvu má zelenožlutou překrytou červeným líčkem většinou ve formě žíhání, částečně přecházející v rozmyté líčko v rozsahu 3/4 povrchu plodu. Dužnina je žlutavé barvy, jemné konzistence, nadprůměrně šťavnatá, středně pevná. Chuť je navinule sladká až nasládlá, slabě aromatická, velmi dobrá. Růst je nadprůměrný, koruny vytváří vzpřímené, později rozložené, středně husté.

Plodnost je raná, velká a při probírce pravidelná. Sklizeň se provádí koncem září, konzumně dozrává v říjnu a dá se skladovat do února. Proti napadení strupovitosti je rezistentní (Vf) a proti napadením padlím jabloňovým je vyšší. Podnože lze použít velmi zakrslé až středně vzrůstné. Středně náročná na polohu, půdy vyžaduje dobře zásobené živinami a vláhou. Kvalitní a atraktivní odrůda pro přímý konzum. Můžeme ji vysazovat do všech oblastí vhodných pro pěstování jabloní. Nejlepší kvality dosahují plody ve středních a teplejších polohách.

VLTAVA

Plody jsou nadprůměrné velikosti, kulovitého až kulovitě kuželovitého tvaru. Stopka je středně dlouhá, silnější až středně silná. Slupka hladká, středně silná, slabě masná, základní barvu má zelenožlutou překrytou červení ve formě žíhání, přecházející v rozmyté líčko na 1/2 až 3/4 povrchu plodu. Dužnina je středně pevná, krémové barvy, jemná, středně až více šťavnatá. Chuť navinule sladká až nasládlá, aromatická, velmi dobrá až výborná. Růst je bujný, koruny vytváří vzpřímené, později rozložené, středně husté.

Plodnost raná, dosti vysoká, pravidelná. Sklizeň se provádí asi v polovině září, konzumně dozrává v říjnu, skladovat ji lze do ledna. Odolnost proti napadení strupovitosti je rezistentní (Vf), proti napadení padlím jabloňovým je vyšší. Podnože lze použít velmi zakrslé až polozakrslé, v horších půdních podmínkách lze pěstovat i na bujných podnožích, na kterých též dobře plodí. Požadavky: středně náročná na polohu, půdy vyžaduje dobře zásobené živinami a vláhou. Plody jsou chutné, atraktivního vzhledu, vhodné pro přímý konzum i zpracování. Odrůdu lze pěstovat ve všech polohách vhodných pro jabloně bez chemické ochrany proti houbovým chorobám.

Střípky z historie – Palladium země české (24)

Svatý Václav (asi 907–935) – český kníže a světec, je považován za hlavního patrona české země. Byl synem knížete Vratislava a jeho ženy Drahomíry.

Palladium – posvátný předmět, uctíváný jako symbol ochrany někoho, něčeho.

Palladium země české – starobylý obraz Panny Marie, uschovaný ve Staré Boleslavi.

Dle další legendy oral jakýsi rolník kolem roku 1160, za vlády Vladislava I., na svém poli. Najednou se koně zastavili a nechtěli jít dál. Po několikerém pobídnutí se koně opět pohnuli, pluh se ale zaryl hlouběji a v brázdě se objevil lesklý kovový obrázek Panny Marie s Ježíškem v náručí. Oráč si nález odnesl domů, ale druhý den zjistil, že obrázek zmizel a objevil se znovu na původním místě nálezů.

V pátek 28. září 2012, na statní svátek, se konala ve Staré Boleslavi tradiční svatováclavská pouť k uctění mučednické smrti svatého Václava i Palladia země české. Výjimečně se letos naskytla možnost spatřit i vystavenou lebku sv. Václava v Bazilice sv. Václava. Lebka je trvale uložena v Chrámu sv. Víta a dle nařízení Karla IV. na ní má spočívat tzv. svatováclavská koruna českých králů.

Historie Palladia se dle zachovaných legend váže až k sv. Metodějovi, který měl tento reliéf věnovat svaté Ludmile při jejím křtu, spolu s dalšími posvátnými předměty. Vše bylo ulito z korintské mědi, směsí různých vzácných kovů. Ludmila si tento reliéf odnesla na svůj hrad Tetín (u Berouna), kde jej vroucně uctívala. Po její mučednické smrti zdědil reliéf její vnuk Václav, kterého vychovávala v mariánské úctě. Václav měl reliéf takřka ustavičně u sebe a zbožně jej uctíval.

Po zavraždění sv. Václava, snad roku 929, jeho bratrem Boleslavem, sejmul reliéf z hrudi mrtvého knížete jeho pobočník Podiven a utíkal s ním z města. Vrazi sv. Václava se však dali do pronásledování nepohodlného svědka. Podiven, protože viděl, že před nimi daleko neuteče, schoval reliéf na vršku za Boleslaví a utíkal dále k lesu. U lesa byl vrahy dostižen a oběšen. Od té doby byl reliéf po dvě a půl století ztracen.

Totéž se opakovalo i další den a tak nález předal kanovníkům, kteří umístili reliéf v kostele sv. Václava. Opakovalo se však to, co se dělo oráčovi. Dospěli tedy k názoru, že Panna Marie si přeje být uctívána na místě nálezů svého obrázku. Byla tedy na místě nálezů zbudována malá svatyňka a na jejím oltáři obrázek vystaven.

Po celá staletí přicházeli do Staré Boleslavi proudy poutníků, kteří navštěvovali místo mučednické smrti sv. Václava a zároveň prostřednictvím tohoto vzácného reliéfu přednášeli své prosby našemu Pánu. Za císaře Rudolfa II., po velkolepém procesí, byl dne 18. srpna 1609 tento reliéf prohlášen Palladiem země české. Roku 1623 byla dokončena stavba chrámu Nanebevzetí Panny Marie, důstojného stánku pro uložení Palladia.

S pádem komunistického režimu v celé střední Evropě přichází uvolnění, začínají vzrůstat počty poutníků, lidé ztrácejí strach z pořádání veřejných poutí. Jen velmi těžko se však daří hrstce příznivců – obdivovatelů Palladia, organizovat větší poutě do těchto míst.

www.staraboleslav.com

upravil Ing. Milan Plšek

Smiřičtí na Mělníce

Historie města Mělníka, vzniklého nad soutokem Labe a Vltavy, počala za českých knížat, kdy zde vzniklo hradiště zvané Pšov a zdejší území bylo obývané Pšovany. Již tehdy bylo zvykem přikazovati Mělník kněžnám coby věnný důchod, později byl dlouhá léta věnným městem českých královen i opěrným bodem přemyslovské moci.

Ve 13. století byl zde zbudován hrad dle západního stylu a pod ním hrazené město. Později pak v 16. století byl hrad přestavěn na zámek. Název města – Mělník – je odvozen od mělníci se horniny, bělavě zbarvené opuky, která tvoří kopec, na němž se město se zámek nachází, na jižním svahu pak vyhlášené vinice.

Po porážce křižáckého vojska pod Vyšehradem a na Vítkově (1420), Zikmund, nemoha odolati spojeným vojskům husitským, opustil zcela zemi českou. Na straně husitské se do bojů zapojil i Jan Smiřický. Vítězné voje Žižkovy se pak obrátily dovnitř země, dobývajíce jednoho hradu a města po druhém. Zvláště utrpěl Beroun se silnou královskou posádkou, neboť zde mnoho vznešených osob, sem se pod ochranu uchýlilých, k záhubě přišlo.

Z toho až dosud katoličtí měšťané Mělníka vzali sobě výstrahu, nečekali až Husité k jejich městu se přiblíží a raději dobrovolně Pražanům se podvolili, když v zápise se zavázali čtyři artikule pražské zachovávat. Spolu s Mělníkem tak Pražané ovládali 21 měst, kde dosazovali své hejtmány, jako vojenské velitele a dohled nad správou obecní, což bývaly osoby stavu panského neb zemanského.

Tak byl roku 1421 dosazen za hejtmána na Mělníce rytíř Jan Smiřický ze Smiřic, zapojil se i do obléhání a obsazení nedalekých Litoměřic. Panovnící byla tehdy Barbora Celská, žena

Zikmunda Lucemburka. Později pak v letech 1423–1424 vypukly mezi stranami husitskými neblahé války domácí, zvláště mezi stranou aristokratickou a táboorskou. Sám Smiřický byl nakloněn spíše straně umírněné, tedy aristokratické, nebyl však ve svých postojích příliš pevný.

Roku 1424 byl nedaleko Mělníka, u Kostelce nad Labem, obležen Žižka od Pražanů a Panské jednoty, kterých se Mělník věrně držel. Žižka vida větší počet bojovníků na straně protivné, z obležení vyklouzl a odtáhl ke Kutné Hoře. Po neúspěšném pokusu o ovládnutí Prahy r. 1427, byl Smiřický Pražany zajat a zbaven hejtmanství. Po útěku z vězení se uchýlil na Roudnici a mstil se Pražanům pleněním jejich vsí u Mělníka. Působení rytíře Jana Smiřického na Mělníce bylo sice poměrně krátké, ale mělo rozhodující význam pro další růst jeho osobní moci a společenského postavení v bouřlivých dobách husitských. Zde byl položen základ pozdější, 200 let trvající rodové moci a slávy Smiřických ze Smiřic. I v dobách pozdějších proběhla na Mělníce řada jednání protivných stran husitských o neurovnání poměrů v Království českém. Jako jediné město, krom katolické Plzně, se Mělník podílel na porážce Táborů v bitvě u Lipan.

Dnes je Mělník přirozeným správním centrem a známým vinařským střediskem s 20 tisíci obyvateli. Majitelem zámku je v současné době Jiří Lobkowicz s manželkou Bettinou. V roce 1993 Lobkowiczové zámek zrekonstruovali a zpřístupnili veřejnosti. Vedle zámku vévodí městu nad soutokem gotický chrám sv. Petra a Pavla s hojně navštěvovanou kostnicí pod kněžištěm. Pro našince jsou pozoruhodné i ceny v restauracích u zámku, naopak potěší nádherná vyhlídka na horu Říp a České středohoří. Technika zaujme rovněž plavební komora Hořín.

Ing. Milan Plšek

To nebyl podfuk!

Tentokrát mě překvapil velký počet dotazů z řad čtenářů k uveřejněné fotografii na titulní straně Zpravodaje 1/2012. Několik dotazů jsem dostal na ulici a přišly i dotazy e-mailem. Dotazy byly většinou od starších lidí (kteří pochopitelně Smiřice velmi dobře znají!). Zdálo se jim, že fotografie neodpovídá skutečnosti. Zajímalo je, jak jsem zhotovil fotomontáž a odkud jsem snímek pořídil.

Ti čtenáři, kteří fotografují, poznali, že snímek byl pořízen s velkým přiblížením (10x). Žádná dodatečná úprava nebyla provedena. Snímek byl pořízen z protějšího chodníku před zdravotním střediskem. Fotografii jsem uveřejnil proto, že i já sám jsem byl výsledkem překvapení – nejvíce překvapila „hradba“ stromů v pozadí – ta tam opravdu je!

I pro toto číslo jsem na obálku připravil nezvyklý fotografický záběr Smiřic – opět se nejedná o žádný fotografický podfuk. Zkuste ale uhodnout, kde jsem stál při pořízení tohoto snímku.

Miroslav Volák

Devítka v dějinách Smiřic

ROK 1909 A PRVNÍ PRVNÍ MÁJ VE SMIŘICÍCH

Sociálně demokratické hnutí mělo ve Smiřicích dlouholetou tradici. Proč mělo? Smiřická velmi úspěšná členská organizace sociálních demokratů byla jejich vyššími stranickými orgány před několika lety zrušena. Smiřická organizace byla založena již roku 1902 klempířským dělníkem Kosteleckým. Lidé mají v každé době problémy – dnes to je zvyšování DPH a s tím spojené zdražování prakticky všeho. V roce 1905 sociální demokracie uspořádala veřejnou schůzi. S jakým námětem? Právě také proti drahotě! Schůze se konala „na obci“ – tj. v místě před nynější šatnou základní školy.

A byli to sociální demokraté, kteří 1. května 1909 uspořádali ve Smiřicích první oslavu Svátku práce – prvomájové veřejné shromáždění lidu. Jejich divadelní soubor při této příležitosti sehrál divadelní představení – divadelní představení se stalo při dalších prvomájových oslavách tradicí. V letech 1910 až 1919 vyvíjela činnost i sekce sociálně demokratické mládeže.

ROK 1919 A VZNIK ODBOROVÉ RADY

Po první světové válce a po vzniku samostatného Československa se dělníci začali organizovat a i ve Smiřicích začaly vznikat dělnické organizace – hlavně odborové. Vznikly: Jednota zaměstnanců čsl. drah se 36 členy, Svaz kovodělníků se 73 členy a Skupina potravních odborů – ta byla nejpočetnější – se 148 členy z místního pivovaru, lihovaru, mlýna a z místních pekařských a řeznických živností.

Roztříštěnost těchto hnutí vedla k tomu, že v roce 1919 delegáti uvedených spolků ustavili Odborovou radu, jejímž cílem bylo „spravovat zejména záležitosti chudinské a vydávat směrnice ve stávkovém boji“.

Vliv na tehdejší dění měla sociální demokracie. V jejím rámci vznikla sekce mládeže a sekce žen. Ustavila také Dělnickou tělocvičnou jednotu, známou pod zkratkou DTJ.

ROK 1909 A HISTORIE SMIŘICKÉHO PIVOVARU

Než dojde na uvedené datum, nejdříve návrat do historie. Rod Smiřických hospodařil na zdejších panstvích do konce patnáctého století. Toto panství bylo v té době poměrně rozsáhlé. Patřila k němu dvacítky vesnic, dvory, mlýny i další příslušenství. Zda už tehdy byl i pivovar, není známo. Smiřičtí městu nezůstali věni.

Jejich rod se však neztratil a nadále mohutněl a bohatl (patřil k nejbohatším v Čechách). Na počátku 17. století sahal v osobě Albrechta Jana Smiřického dokonce i po královském titulu. Tento feudál byl v předbělohorském období jedním z direktorů připravovaného stavovského povstání proti habsburské vládě. Zúčastnil se i známé defenestrace. V roce 1618 jako čtyřicetiletý předčasně umírá. Příčinou smrti byla rodová plicní

nemoc, končící zpravidla chrlením krve. Poslední Smiřičtí patřili mezi nejznámější českou šlechtu a jejich ambice se zdály být nekonečné. Osud jim však nebyl nakloněn. Rod postupně vymřel a Smiřičtí krátce po bitvě na Bílé hoře zmizeli z našich dějin.

Dalším velmi dobře známým majitelem Smiřic a okolí byl rod Trčků z Lípy. Trčkové získali Smiřice roku 1498 a drželi je až do roku 1634. Příslušník tohoto rodu Adam Erdman Trčka byl společně s frýdlantským vévodou Albrechtem z Valdštejna zavražděn – snad pro zradu, které se měli Trčkové dopustit na panovnickém domě Habsburků. Trčkovské zboží bylo následně zkonfiskováno a připadlo ke královské koruně. A Smiřice – ty obdržel jeden z císařských generálů, hrabě Matyáš Gallas.

Ale zůstaňme u Trčků. Tento rod smiřické panství pozvedl. A k roku 1560 je při starší tvrzi (zámek tady ještě nebyl!) poprvé zmiňován plně funkční pivovar se sladovnou. Pivovar byl v těsné blízkosti panského sídla. Ze soupisu panského hospodářství (1619) se můžeme dozvědět, že na předhradí (tak byla zde tehdy tvrz nebo hrad?) stály bednárna a pivovar se dvěma klenutými spilkami a vedle kovářny sladovna.

Pivovar se sladovnou bývaly tehdy oddělené objekty. V mohutných valech mezi příkopy (tvrz nebo hrad měly být těmito valy a příkopy chráněny proti napadení) byly podle urbáře z roku 1619 i „pocitiví sklepové pro víno a pivo“. V urbáři z roku 1619 se také dočteme, že „při pivovaru jest bečvárna na dělání sudů a k jejich mytí. Ve spilkách se svařovalo 3 až 6 varů po 30 korcích. Z každého varu se vystavovalo 26 sudů piva“. Do roka bývalo až 200 varů – vynásobením dostaneme, že za rok bylo uvařeno 5200 sudů piva. Bohužel nevíme, jak velké byly sudy, ale kdyby byly jen padesátilitrové, pak by za rok bylo uvařeno 260 tisíc litrů piva, tj. 520 tisíc současných lahví piva! Jak je patrné, už tenkrát se jednalo o veliký pivovarský provoz, který v době příchodu Gallasů vynášel více než třetinu výnosů celého tehdejšího vrchnostenského hospodářství. Zlatavý mok lidem chutnal již v té době a my můžeme konstatovat, že pivovarnictví mělo ve Smiřicích dlouholetou tradici.

Původní pivovar se sladovnou je připomínán i v roce 1661. Kolem panského sídla vzniká nově stavěný hospodářský celek – tentokrát už s pivovarem a sladovnou pod jednou střechou. Od východu dvůr uzavírala vinopalna, která byla zřejmě pozůstatkem staršího pivovaru.

Po Gallasech drží smiřické statky Šternberkové a posléze Parové. V polovině osmnáctého století produkovaly pivovary na jejich panství pozoruhodných více než čtyři tisíce hektolitřů piva za rok. V popisu hospodářství z roku 1719 je možno se dočíst: „Na konci brány je humno a hvozď a bednárna. Ve třetím traktu stojí pivovar a spilkové sklepy. Nahoře jsou náležité sladové pudy a za pivovarem byt bednáře s jeho dílnou.“

Sládek vaří dobré a pitelné pivo, které je v okolí pro dobrou kvalitu vyhledávané." Právě v roce 1719 byla pořízena do pivovaru nová pánev.

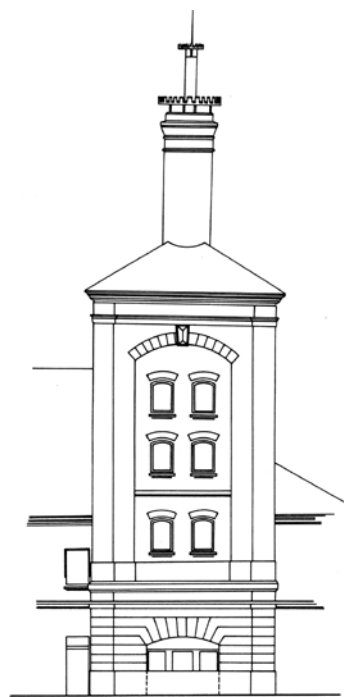
Roku 1780, za panování císaře Josefa II., se stává vlastníkem Smiřic císařská koruna. Nedaleko Smiřic vyrůstá pevnost Josefov a smiřické zboží získává na hodnotách – význam získává pochopitelně i pivovar. Vždyť zdejší pivo je dodáváno na stavbu pevnosti, zámek s jeho příslušenstvím využívají císařští úředníci a správa.

V první polovině 19. století přebírá smiřický statek c. a k. privátní rakouská banka z Vídně. Z jejích peněz je kolem roku 1855 financována nákladná přestavba pivovaru. Roku 1863 kupuje Smiřice liberecký továrník Liebieg. Pivovar získává nyní už vrcholně průmyslovou podobu, produkuje za rok přes deset tisíc hektolitrů piva. O deset let později už pivovar dodává skoro 20 tisíc hektolitrů pěnivého moku (pokud není chyba v historických údajích, znamenalo by to, že smiřický pivovar mohl tehdy expedovat za rok 4 miliony současných lahví piva!). I když byly v pivovaru postupně zaváděny různé technické novinky, pivovar zůstal stále ještě v ručním provozu.

V roce 1881 se Smiřice znovu dostávají do vlastnictví „Nejvyššího soukromého fondu“. To znamenalo, že nejen velkostatek, ale i zdejší pivovar byly nazpět v rukou císařské komory. Dochází k nové rekonstrukci pivovaru a roční produkce piva činila skoro třicet tisíc hektolitrů. Sládka Kuliče nahradili na dlouhou dobu Nietsche a Rýdl. Byl to právě Rýdl, za jehož působení došlo k úpravě pivovarského provozu na strojní a potom i na parostrojní. Pozoruhodné je, že smiřický pivovar patřil v této době k největším v celém Rakousko-Uhersku (ne-li zcela největší!).

Dostáváme se k uvedenému datu devítkou – 1909. V tomto roce došlo k dalším přestavbám a modernizacím pivovaru. Na provedení rekonstrukce byl vyhlášen konkurz (no vida, už tenkrát se vybíraly firmy konkurzem!) a vyhrála firma Noback z Prahy. Pivovarský inženýr a stavitel Gustav Noback vypracoval rozpočet na přestavbu varny, spodní spilky a lednice (celkový náklad 31 686 zlatých a 37 krejcarů – zda to bylo levné nebo drahé je dnes těžké posoudit). Jen pro zajímavost je u tohoto článku fotokopie výkresu na rekonstrukci pivovarského hvozdu. Návrh vypracoval smiřický zednický mistr Václav Kovářik. Tento mistr uvedenou stavbu také realizoval. Můžeme si ověřit, že od té doby se vzhled této části pivovaru už do dnešní doby v podstatě nezměnil. Nový hvozď byl rozšířen na úkor sousedních prostor a zhruba dvojnásobně zvýšen. Vnitřní zařízení dodala firma Ringhofer. Jak se tehdy pracovalo, poznáme podle toho, že smiřičtí živnostníci nasadili takové tempo, že už za tři měsíce (90 dní!!) se kolaudovalo!

Při pohledu na současný stav pivovarských budov ještě uvidíme komín. Tento 19 metrů vysoký komín pro lokomobilu

k pohonu strojů v pivovare postavil v té době pražský stavitel komínů Antonín Stránský. O tři roky později byl upraven byt sládka a vrchního. Veškeré stavební práce v pivovare činily 8130 zl. Pivovar potřeboval v podstatě na každoroční údržbu cca 1000 zlatých.

Roku 1882 prodali Liebiegové velkostatek Smiřice a Hoříněves Habsburkům, statek se tak stal součástí c. a k. rodinného fondu. Není bez zajímavosti, že smiřický pivovar byl největším v soukromém habsburském majetku s roční kapacitou 26 tisíc hektolitrů piva (5 milionů lahví piva!).

Přichází rok 1918, pád monarchie a vznik samostatné Československé republiky. Velkostatek byl Habsburkům konfiskován jako dílčí válečná náhrada. V letech 1918–1921 byla zavedena nucená správa a poté byl ve správě státních lesů a statků. V zámku byla umístěna státní zemědělská škola s žákovským internátem. Zdejší pivovar se stává součástí prvorepublikových Státních pivovarů.

Na doplnění: Období první republiky bylo vyplněno takřka neustálými spory Státního památkového úřadu se smiřickou obcí, která chtěla zatvrzele modernizovat město vytvořením náměstí u zámku a průtahem silnice zámeckým parkem. Nejprve byla provedena regulace Labe, čímž zanikla jedinečná „ostrovni poloha“ smiřického areálu. Roku 1946 odstranil místní národní výbor vlastní iniciativou kamennou zeď kolem parku a zámku. Průtah parkem byl dlouho odsouván, poté byl v jakémisi kompromisnějším řešení před rokem 1947 realizován. O dva roky později hrozila v přímém sousedství zámku v parku novostavba sokolovny.

Devítka v dějinách Smiřic

Roku 1949 žádal MNV o vytvoření prostranství v parku u zámku na manifestace. Současně žádal o odbourání hospodářských budov u zámku s poněkud kuriózní argumentací: „Pokud jsou v předložených úpravách dotčeny též přístavby u památek, upozorňujeme, že k historicky cenným památkám chováme největší úctu a vědomí jejich kulturní ceny. Avšak právě v zájmu těchto cenných památek chceme je oprostiti od pozdějšího nikterak cenného nánosu, který je znešvažuje, jako dodatečně později přistavěná spojovací chodba s kaplí a část hospodářských budov u kaple, které jsou k ní docela bezohledně přistavěny.“ Zároveň byly dodány dvě varianty plánů od arch. B. Holého pro úpravu okolí – radikálnější byla bourací varianta „A“ a decentnější varianta „B“. Při komisi v květnu 1949 aspoň bourací varianta nebyla přijata.

Pivovar přečkal nacistickou okupaci. Poslední kapitola historie smiřického pivovaru byla naplněna 17. prosince 1948, kdy byl jeho provoz zrušen. O práci přišlo hodně smiřických občanů.

Snad pro zajímavost lze podle pamětníků uvést, že prý pivo ze smiřického pivovaru bylo velmi dobré. Jako zajímavost bych ještě uvedl, že pivo bylo plněno nejen do soudků, ale i do lahví. Na lahvích byly plastické nápisy – na fotografii „STÁTNÍ PIVOVAR ve SMIŘICÍCH“ a „NEPRODEJNÝ MAJETEK“. Na internetových aukčních stránkách byla nabízena jedna taková láhev smiřického pivovaru za neuvěřitelných 8 tisíc Kč! Před prodejem se údajně rozbila – škoda peněz i cenné historické relikvie. Nemáte náhodou takovou láhev někde na půdě nebo ve sklepě?? Zdejší pivo bylo plněno i do lahví, které byly majetkem občanů. I na těchto lahvích byly plastické nápisy, mimo jiné právě se jménem majitele.

HOSTINEC U ZELENÉHO STROMU

Je-li řeč o pivovaru a o pivu, proč neuvést i něco o hospodě. Už je to dosti dávno, co jsem měl možnost nahlédnout do Mitiskovy kroniky – je to ta kronika, ze které Ing. Plšek uváděl ve Zpravodaji výňatky. V popisu Smiřic z 19. století, které byly v té době soustředěny v okolí zámku, psal Mitiska o hospodě U Zeleného stromu. Docela mě tento údaj zaujal. Pochopitelně žádný pamětník neexistuje, ale ve Smiřicích žil (bohužel už musím psát v minulém čase, že žil) někdo, kdo o historii Smiřic věděl hodně.

Byl to Ing. Lubomír Kupka. A byl to on, kdo mně stačil ještě za svého života předat povídání o historii jedné z nejstarších smiřických hospod.

Ano, jedné z hospod, protože ve Smiřicích bylo podle něho v minulých dobách až 15 hospod – hospoda bývala dokonce i na Trotině! Začneme-li na západě Smiřic a budeme pokračovat východním směrem, byly to tyto hostince: na kopci byla Pácaltova hospoda, nad nádražím byla hospoda Na lednici (to nebyla ledajaká hospoda – zde mohlo být najednou až neuvěřitelných 200 hostů a ke konci 19. století zde každou neděli býval koncert vojenské posádkové hudby z Josefova – nechyběl zde ani kuželník), u brány bývalého cukrovaru byla kantýna, u nádraží byl hostinec U Horáků, na nádraží byl kiosek, v Hradecké ulici byl hostinec U Valterů, v Jiráskově ulici byl hostinec U Křepelek – nyní Základní umělecká škola, čepovalo se i v hotelu Andrejsek – bývalé kino, dále byly na hlavní Palackého ulici hostinec U krásné paní (v místě proti zdravotnímu středisku), hostinec U Šmiků, v bývalém lihovaru si mohli poručit zájemci něco ostřejšího, pak tu byla a je Dvorana (dříve Městský hotel), proti zámku byl hostinec U Vávrů, na konci ulice Na Šternberku (nyní U Stadionu) byla hospoda U Kristýnky.

Miroslav Volák

DÁLE PODLE VYPRÁVĚNÍ ING. LUBOMÍRA KUPKY:

Zřejmě nejstarší dosud fungující hospodou ve Smiřicích je současná restaurace Městská Dvorana. Dřívější její název byl Městský hotel a ještě mnohem dříve to byl hostinec U Zeleného stromu. Domy ve Smiřicích bývaly původně označovány jmény jejich prvních majitelů. Název domu s pozdější hospodou byl Vyllingerovský dům. Dvorana – sál byl přistavěn až mnohem později. Šestým známým majitelem byl Jan Janko a z té doby již existují záznamy o tom, že v tomto domě byl šenk.

Ve starém úředním obecním záznamu ze 17. února 1712 bychom se mohli dočíst, že k domu patřilo i hospodářství. Když už vdova po Janu Jankovi hospodářství nevládala, přenechala svůj majetek svému synovi – dům s přídávkem dvou klisen, dvou vozů, pluhu, řetězů. Pro naše povídání je důležité, že mu předala stoly a tabuli s šenkem, výčepním stolem a pivními sklenicemi. Je nepochybné, že hospoda už byla v tomto domě dříve, a to asi od poloviny 17. století, pravděpodobně od roku 1653.

Fotografie ani kresby této části Smiřic se nedochovaly. Pouze ilustrační fotografie ukazuje, jak asi vypadaly tehdejší domy. Podobně vypadala i původní radnice. V podloubí těchto domů rozložili své stánky se zbožím trhovci – ve Smiřicích se konalo do roka několik trhů. V roce 1839 při velkém požáru města tyto dřevěné domy shořely (shořelo tehdy přes padesát domů!). V radnici shořel i bohatý archiv města a i proto se nám nedochovalo o Smiřicích více dokumentů ze starších dob.

Hospoda časem přecházela z rukou do rukou. 8. dubna 1814 přešla do vlastnictví rodiny Černých a zřejmě už tehdy nesla název U Zeleného stromu. V pořadí patnáctý majitel domu František Černý zdědil hospodu 23. června 1847. Koncem 19. století přešla na rodinu Lewých z Josefova. To byla známá podnikatelská rodina. Jeden člen této rodiny – hostinský Lewý byl prý podle pamětníků pověstný tím, že byl tak rozložitý, že mu museli ve stole vyříznout zářez pro břicho.

V roce 1910 koupilo hospodu město Smiřice a přejmenovalo ji na honosný název Městský hotel. Roku 1913 nechala radnice k hospodě přistavět reprezentační sál, který nazvala Městská Dvorana. Hospoda to musela být už dříve poměrně velká a byla zájezdní hospodou. Proto měla veliký vjezd do dvora, aby tam mohli zajiždět formani se svými povozy. Pro koně musela mít i maštale.

Ještě dříve, než byl postaven sál, se zde hrávala divadelní představení. Nebyla to tedy hospoda ledajaká. V roce 1863 zde Smiřičtí vítali nového pána smiřického panství Liebiega. To byl průmyslník, textilák, který později dostal šlechtický titul svobodného pána a barona. Byl velmi sociálně citlivý. V hospodě zaplatil útratu za všechny.

Snad stojí za zmínku, že tento baron byl dokonce pašerákem z Pruska. Jednou prý měl i tento vážený pán namále. To když ho přistihli četníci na formanském voze s pašovaným zbožím. V té době se totiž docela běžně pašoval z Pruska do Rakouska a do Čech cukrín a tabák. Všechno dobře dopadlo, protože forman duchapřítomně vzal obvinění z pašování na sebe. Prohlásil totiž, že milostivého pána svezl jen za paklík tabáku a ten, že o paši v povozu vůbec nevěděl.

Dvorana s velkým tanečním sálem, jevištěm a galerií sloužila určitou dobu i jako kino. Vystupovaly zde i místní pěvecké sbory, z nichž ten ženský se jmenoval Zora. V něm krátce začínala zpívat i pozdější pěvkyně Národního divadla Pavla Vachková.

Tato žena s hlasem jako zvon v Národním divadle velmi dlouho zpívala mimo jiné roli Rusalky. Po vzniku Československé republiky přijel do Prahy z Ameriky spolupracovník T. G. Masaryka Štefan Osuský. Ten si Pavlu Vachkovou vzal za ženu. Jako žena velvyslance odešla se svým manželem do Paříže a pak do Spojených států. Do Československa se už nikdy nevrátila.

Hospoda bývala nejen zdrojem pití a jídla, ale i zábavy. Hrávaly se zde karty – často to bývaly i hazardní hry, při kterých náruživý karbaník docela snadno prohrál i celý statek. Při posezení u piva se zde dosti často domlouvaly různé objednávkové služby řemeslníků a dokonce i obchodní transakce. Dvorana měla malé přísálí, kde se o sobotách za války scházeli živnostníci a řemeslníci a dojednávali tam obchody. Šéf smiřického řeznictví se netajil tím, že často zašel do Dvorany a tam si často s někým „plácnul“ na nějaký kšeft.

Hospoda byla i místem veselí a taškařic. Dokládá to jedna historka. Za asistence celé smiřické honorace – mlynáře, továrníka a místních živnostníků – se mlynář Ignác Klein opil tak, až padl. Ostatní „dobráci“ ho vložili do rakve a na márách ho nosili po hospodě. Když se mlynář probral a viděl se v rakvi obklopené funebráky, lekl se, vyskočil z rakve a zlomil si ruku. Protože před rakví šel i jeden z opilců s křížem, někdo z přítomných to udal a stala se z toho urážka církve a náboženského cítění.

To byl prohrěšek, za který totiž za Rakouska hrozil kriminál. A to nebylo jen tak, protože kdo byl za Rakouska ve vězení, nesměl pak provozovat větší živnost! Co známe ze současné doby, pomohlo viníkům i tehdy – za úplatu se jim nic nestalo.

Po vzniku Československa, někdy kolem roku 1920, jezdil často do Smiřic známý český malíř Max Švabinský. Maloval zde krajinu, řeku Labe, živočichy na louce i u vody a různé jiné výjevy. Do Městské Dvorany chodil rád na víno. Na letním bytě býval v místním cukrovaru. Milému Švabinskému se zalíbila žena cukrovarského mistra. V choulostivé pozici je jednou manžel načapal. Švabinského hnal dosti nešetrně až na nádraží. Od té doby Mistr už do Smiřic nejezdil.

Devítka v dějinách Smiřic

Město hospodu za první světové války pronajímalo, posledním nájemcem byl v roce 1945 nějaký pan Bednařík, který pak odešel do Liberce a dělal tam po válce národního správce velkého hotelu. Tento nájemce byl znám jako velký karbaník. Hlavně za německého protektorátu se u něj v hospodě hrával v soukromých pokojích hazard. Karty o velké peníze sem k Bednaříkovi chodívali hrávat např. místní zvěrolékař, pohodný, který zakopával mršiny a sedlák. Hrál se o statisíce – a to byly tenkrát velké peníze.

Jako jedenáctiletý kluk jsem nesl panu hoteliérovi na černo dodaný čistý líh (to určitě nebyl methanol!). Po domluveném způsobu zaklepání jsem vstoupil do tajné hrací místnosti. Na stole byla kupa protektorátních bankovek. Panu Bednaříkovi jsem odevzdal líh a on sáhl do té hromady peněz a podal mi pětistovku se slovy: „Aby nám neuteklo štístko. A teď už plav.“ Moje máma druhý den s obnosem přesahujícím měsíční příjem jejího manžela přišla našťavaně za Bednaříkem. Ten prý jen řekl: „Co jsem mu dal, je jeho. A co vy se vlastně, ženská, pletete mezi nás chlapy?“

Smiřičtí karbaníci získávali takové peníze chytrou spoluprací. Zvěrolékař vypsál pro Němce, že některá prasata měla červenku (nemoc prasat). Pohodný je zabil a úředně potvrdil, že nakažená prasata zakopal. Oba pak společně s panem Bednaříkem maso v hospodě prodávali „pod rukou“. Samozřejmě za pěkné peníze.

I manželka pana Bednaříka v tom uměla chodit – vařila za protektorátu nedostatkovou kávu. Těsně před válkou koupila žok zelené kávy – snad jeden a půl metráku. Paní Bednaříková vždy v neděli trochu kávových zrněk upražíla a zvala pak na čerstvou kávu své dobré známé. Jen pro zajímavost – v době protektorátu stál u paní Bednaříkové ve Dvoraně šálek kávy sto korun! Pak že je dnes dražota! Ale to byly jiné peníze!

Ke konci války sloužila Městská Dvorana jako centrální skladiště veterinárních potřeb a léků (i jedů) pro německou armádu. Byla zde léčiva a lékařské nástroje zejména pro ošetřování koní. Šéf toho skladu, nějaký německý důstojník, pak na konci války upozornil předsedu ilegálního revolučního výboru, jakou to má všechno velkou hodnotu. Sklad skončil bez úhony v rukou československé armády.

Před regulací řečiště Labe omýval jeho tok Městskou Dvoranu i hospodu. Před Dvoranou a kolem kostela vedl ještě krátce po válce tzv. jalový náhon. Do sálu se proto chodilo přes můstek. Nejeden pitím unavený člověk do toho náhonu samozřejmě spadl. Když ještě k hospodě patřila i kuželna, občas některá koule spadla do řeky.

Později nechala radnice náhon zavést. V době, kdy byl náhon zavážen a byl výrazně snížen průtok vody, nás, jako mládež, hostinský požádal, abychom vytahali při nízké hladině to, co tam spadlo nebo co tam lidé naházeli. A my jsme začali tahat náboje, a dokonce i granát. Našly se tam i pancéřové pěsti. Všechnu tu munici jsme pohřbili na dno zasypávaného náhonu pod asi pět metrů hlíny. Dodnes nezapomenu, jaký byl místní četník frajer. Ten vzal dvě pancéřové pěsti a hodil je tam shora z té výšky. Ta munice je tam pod zemí dodnes.

Po poválečném odchodu Bednaříka do pohraničí a po komunistickém únoru 1948 přišla doba státních a komunálních podniků. V mezidobí vedl hospodu nějaký čas dokonce i zednický mistr. Z hotelových pokojů se staly dva byty, restaurace byla od Dvorany oddělena výčepem.

Dnes je Městská Dvorana opět majetkem města. Ve druhé polovině minulého století spíše chátrala a nakonec ji radni nechali v 90. letech přestavět. Od té doby vystřídala několik nájemců. Jeden z posledních nájemníků si trochu postěžoval, že v současnosti chodí do restaurace lidé přes poledne především na oběd a večer na pivo moc ne. Dvorana je spíše na kraji Smiřic a dnes jsou v centru města další tři hospody. Tam sice nevaří, ale lidé do tam mají večer na pivo blíže. I když ani tam už to není ono – stále vyšší ceny piva začínají být i nedostupné.

Ing. Lubomír Kupka

Nabídka kulturních akcí

VÁNOČNÍ ROZTOMILOST

13. 12. od 19 hodin – kaple Zjevení Páně

Na koncertě zazní Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby „Hej mistře“ a vánoční koledy. Účinkuje Smíšený pěvecký sbor **SMETANA** (Hradec Králové), sbormistryně Lenka Lipenská, varhanní doprovod **Václav Uhlíř**. Vstupné 150 a 120 Kč.

ŽIVÝ BETLÉM

16. 12. 2012 od 14 a 15 hodin - kaple Zjevení Páně
Účinkuje ochotnický soubor OCHOS, vstupné dobrovolné

VÁNOČNÍ KONCERT žáků ZUŠ ve Smiřicích

18. 12. 2012 od 17 hodin – kaple Zjevení Páně

Předprodej: Kulturní středisko Dvorana, s. r. o., tel. 495 422 090, 602 316 525.

PLESOVÁ SEZÓNA 2013

4. ledna	Myslivecký ples (MS Skalice)
5. ledna	Myslivecký ples (MS Smiřice)
18. ledna	Myslivecký ples (MS Smržov)
1. února	Myslivecký ples (MS Okrouhlík – Rusek)
9. února	Ples Obecního úřadu Skalice
15. února	Myslivecký ples (OMS Hradec Králové)
22. února	Ples Kulturního střediska Dvorana, s.r.o.

Začátky plesů jsou ve 20 hodin.

MĚSTO SMIŘICE

*Přejeme Vám klidné, láskou a porozuměním naplněné
vánoční svátky a v novém roce hodně zdraví, štěstí
a osobních i pracovních úspěchů.*

PF 2013

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, fax. 495 809 018, www.mestosmirice.cz
Evidenční číslo: MK ČR E 16060

Redakční rada: Miroslav Volák, Martina Hejzlarová, Jan Novotný, Ilona Hušáková, Leona Rousková
Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna ve Smiřicích, Zámek 1, e-mail: knihovna@mestosmirice.cz

Grafická úprava: Ing. Vladimír Prachař, grafické studio, tisk: Integraf, s.r.o.

Vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci). Cena 1 výtisku 20,- Kč. Náklad tohoto čísla 400 ks.

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu.

Prodej: Tabák (Zemanova ul.) a podatelna MěÚ Smiřice.

Uzávěrka příspěvků pro číslo Zpravodaje 1/13 – 20. 5. 2013.

Redakční rada se neztotožňuje s obsahem uveřejněných článků. Tiskové chyby vyhrazeny.

CYKLOSTEZKA

Hradec Králové – Smiřice – Kuks se stává skutečností

Začátek v Hradci Králové – Plácky u Kamenného mostu

Z Předměřic do Lochenic už po asfaltu

Mlýnský náhon u ústí do Labe je nepříjemnou překážkou – tady bude most

Na začátku listopadu už pracovala dodavatelská firma v parku

Více informací a fotografií najdete na webových stránkách města www.mestosmirice.cz
a na webových stránkách Přemka Andryse www.smirice.eu